

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 20.—
 za en mesec 2.—20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravljanje mesečno . . . 1.80
Sobotna izdaja:
 za celo leto K 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

Inserati:
 Enostolpna pettirvsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat po 23 v
 za dva- in večkrat . . . 15.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
Poslano:
 Enostolpna pettirvsta po 40 vta.
 Izhaja vsak dan izvenemil nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga voznik red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograke 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Albanija.

Črnogora je kapitulirala. Kaj bo z Albanijo? Vprašanje se bo rešilo v zvezi s črnogorskimi mirovnimi pogajanjimi.

Pred bukaški mirovni bilica Črnogora čisto narodna država. V balkanski vojni pa se je vseh balkanskih narodov polotila želja po osvojevanju. Razumljivo, šlo je proti Turku in Črnogorci so udarili s Albanijo kot turško pokrajino.

Črnogora je zlasti gledala na Skader, ki je največje in zgodovinsko najvažnejše albansko mesto. Kar je Bolgarom Bitoli, to je narodnemu čuvstvu Albanca Skader. Essad paša je mesto izdal Črnogorcem. Po dolgi pogajanjih, zlasti Italija je pritiskala, so Črnogorci morali vrniti Skader, ki pa vendar ni postal glavno mesto Albanije, ampak Drač.

V svetovni vojni so Črnogorci vnovič vzeli Skader in Tarabos. Zakaj? Saj Albanija ni bila zvezana z Avstrijo. Hoteli so ga pač imeti in takrat jim je bila sreča mila.

Če bi v tej vojni zmagala ententa, bi Albanije ne bilo več, razkosala bi jo. Sedaj pa v Albancih vstaja novo upanje na samostojno Albanijo. Gibanje za to se je začelo. Pri nas se je tudi proglašalo načelo: »Balkan Balkancem«. Po tem načelu gre Albancem ista pravica kakor Bolgarom, Srbom in Grkom. Dosedaj so bile zmedene mednarodne razmere krive, da samostojna Albanija princa Wieda ni mogla živeti. Njegovo državo se sestavile vse evropske velesile, vse so bile njegovi protektorji. pa needine med seboj, v neprestanih nasprotjih. Albanija je postala torišče intrig in rivalnosti, katere je posebno netila Italija, katera je iskala in tudi našla najboljšo pomoč pri ententi, čeprav je bila še vedno v zvezi s Habsburžani. So jo pač poznali. Italija je hotela zapreti Adrijo. Jadransko morje je med Albanijo in Italijo zelo ozko. Ali naj si je Avstrija sama zadušila pljuča? Morala je v Albaniji nastopiti proti Italiji, če naj ima prosto pot v svetovna morja. Sedaj je padel Lovčen. Naše čete stoje v Albaniji. Če naj vstane nova Albanija, ne smejo dobiti protektorata nad njo iznova vse evropske velesile. Čemu potem ves boj? Za Albanijo samo bo boljše, da pride samo pod avstrijsko varstvo. Naslonjena na krepko velesilo, se bo lahko mirno razvijala. Manjka ji sicer organizatoričnih sil, pa pri nas se dobé in sicer bolj nesebične kakor iz Italije.

Albanijo je treba enkrat za vselej izločiti iz laške »interesne sfere«. Italija je zatajila narodnostno načelo in njen protektorat bi služil samo končnemu laškemu

cilju: spraviti Albanijo v svojo mavho. Avstrija kot država raznih narodnosti, je poklicana in zmožna, da dá svojim dosedanjim narodom miren razvoj, svojim malim sosedom pa pravično in nesebično varstvo.

Ali pride Balkan kdaj do miru? Podlaga trajnega miru leži še vedno v pravičnosti. Avstrija ima ta cilj in nalogo. Če bo Avstrija dobila ne samo dolžnosti, ampak tudi pravice dobrohotnega protektorja, potem bo za Albanijo dobro in Avstrija bo imela varno pot v svet.

Takšne misli razvija »Kölnische Volkszeitung«, glasilo nemškega katoliškega centra.

Sazonov o položaju.

Črnogora in Srbija.

Petrograd, 31. jan. (K. u.) Zunanji minister Sazonov je sprejel zastopnike petrograjskih listov in jim podal vrsto izjav:

Glede Črnogore ne more ničesar reči, ker še nima nobenih podrobnosti, katerih pa vsak dan pričakuje. Meni pa, da je odšel del črnogorske armade v srbsko vojsko ter je na tem, da se reorganizira. Morda bo še s hrabrimi srbskimi četami služil skupni stvari.

Sazonov je priznal, da je balkanski položaj spričo katastrofe srbske vojske, ki je rodila za Črnogoro trde posledice, brezupen. Vendar pa sedanjih hudi položaj na zapadnem Balkanu nikakor ni končoveljaven, kajti usoda balkanskih držav je ozko zvezana z usodo četverosporazuma. Razen tega se bo rešilo balkansko vprašanje, četudi ne v sedanjem trenutku, pa vendar po vojni. Minister je prepričan, da bosta Srbija in Črnogora videli boljše dneve, da je čas njune preizkušnje le mimo, idoč ter se bo končal s triumfom skupne pravične stvari četverosporazuma.

Grčija.

Prišedši na Grčijo, je rekel minister: Ta dežela vzdržuje nevtralnost, toda drugo vprašanje je, da li je ta nevtralnost prostovoljna ali ne. Upati je, da bodo dobroumevanji narodni interesi grško vlado zadržali, da bi krenila na pot četverosporazumu sovražne politike.

Nevtralnost Rumunije. — Sumničenje osrednjih velesil.

Naši odnošaji z Rumunijo, je izjavil nato minister, so skozinsko zadovoljivi in prejšnjim prijateljski. V zadnjem času je preživljalo javno mnenje v Rumuniji dobo nemira iz bojazni pred sovražnimi ali grozečimi dejanji od strani osrednjih

velesil, ki nadaljujeta svoje izredne napore, da potegneta Rumunijo na svojo stran; toda modri in razumni Rumuni se gotovo zavedajo, da svojih narodnih želja ne morejo uresničiti v zvezi z osrednjima velesilama. Vse to zadostuje, da se razume, da bo Rumunija ostala nevtralna. Kar se tiče tu in tam se pojavljajoče bojazni, da bi mogli osrednji velesili izvesti proti Rumuniji sovražna dejanja, bojazen, ki je vznemirjala rumunsko prebivalstvo, le-ta bojazen »ni čisto neutemeljena«. Vendar se je pa tačas znatno zmanjšala.

Švedsko-rusko razmerje.

Končno je govoril minister Sazonov v obče o dobrih odnošajih z nevtralnimi državami ter v posameznostih prešel na švedsko-rusko razmerje; rekel je, da se švedsko-ruski odnošaji trajno utrjujejo, kljub naporom Nemcev, da bi jih zmedli. Naše prijateljstvo s Švedsko, je rekel minister, ne temelji samo na obojestranskih simpatijah, marveč ravno tako na pravem umevanju obojestranskih koristi. Očito je tudi na Švedskem, kakor drugje, šovinstično gibanje. Mogoče je, da smatra Švedska za potrebno, da ukrene odredbe za brambo svojih meja, toda mi moremo z vso gotovostjo izjaviti, da jih nima braniti proti Rusiji in da so od te strani njene meje popolnoma varne.

Sazonov ni tajil, da je spričo odredb Velike Britanije proti trgovini s prepovedanim blagom nastopilo na Švedskem neko gotovo razburjenje; toda — je izjavil Sazonov — Anglija je prisiljena v brambo svojih koristi zahtevati, da se zatre nemška trgovina s prepovedanim blagom. Razen tega se Anglija zelo trudi, da v tem nasprotju ne bi bile oškodovane koristi nevtralnih dežel, med njimi Švedske. Ob teh okoliščinah je upati, da se končno odstrani vsa nesporazumljenja.

Minister je označil kot značilno, da kaže Nemčija, ki uživa na Švedskem velike simpatije, v svojih pomorskih odredbah mnogo manj obzirnosti nego Anglija, marveč brez milosti pogreza nevtralne ladje, mnogokrat tudi švedske. Nemčija posledobno izrazi svoje obžalovanje, s čimer pa krivica seveda ni popravljena.

»Zaveznika Anglija in Francija.«

O odnošajih z zavezniki je rekel Sazonov, da so njihova dela in njihove koristi skozinsko enotne. Da se ta enotnost še izpopolni, se je v Parizu osnoval vojaško-politični odsek, ki je že dosegel ugodne končne posledice.

Minister je živahno pozdravil name-ravano potovanje ruskih poslancev na Anglesko, ki je smatra za izredno važno in

koristno, kajti narodni ruski zastopniki se bodo na lastne oči prepričali o izrednih naporih Anglije za skupno stvar. Vse govorice, da se Anglija premalo udeležuje vojske, ki jih sovražniki trosijo v svet, da bi zasejali needinost med zavezniki, so popolnoma neutemeljene. Da se razpršijo, zadostuje, da si predstavimo, da znašajo an-mož. Neizmerne žrtve zveste zaveznice Francije so preznane, da bi o njih govoril. Posebni mir, trajanje vojne, poletna vojna.

Poseben mir ni mogoč za nobenega iz-med zaveznikov, kajti brez ozira na življenjske koristi zaveznikov, ki zahtevajo boj do skrajnosti, se ne bo drznil noben politik zaveznikov držav, izdati čast in dolžnost in zavreči slovesno podane obljube in izjave. Vrhutega ne bi mogel nobeden zaveznik že zato skleniti posebnega miru, ker bi tako dejanje pomenilo politični bankerot. Boj se mora tudi zato izvesti do konca, ker je neobhodno potrebno, da se ustvarijo pogoji, ki bodo vsem državam dovoljevali, da morejo razvijati svoje politično in narodno življenje, ne da bi jih pri tem nadlegovala samovoljnost in častihlepje osrednjih velesil. V to svrhu je potrebno, da se napravi Nemčija neškodljiva.

Na vprašanje, koliko časa bo trajala vojna, je rekel Sazonov, da meni, da ne bo več dolgo trajala, kajti Nemčija je prva država, ki iz finančnih razlogov ne bi mogla več vzdržati vojnega stanja. Minister je pa pripomnil, da je kljub temu potrebno, delati velike priprave za poletno voj-sko.

Vse v vsem, je rekel minister k sklepu, so Rusja in njeni zavezniki polni moči in navdušenja. Njihovo zaupanje na končni triumf ne le omahuje, marveč raste od dne do dne.

Sreča na bojišču.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Na bojišču, 24. jan.

Časi velike italijanske ofenzive so minili, vendar pa ne mislite, da je zdaj mir na bojišču. Dan na dan nam pošilja naš ljubeznivi vis-a-vis pozdrave v obliki granat, šrapnelov in druge take ropotije. Seveda mu tudi mi ne ostanemo nič dolžni ter mu uljudno odzdravljamo, kot je pri vojakih navada. To seve ninič novega; povedati pa moram, kako ima človek včasih srečo in kako jo včasih z božjo pomočjo srečno odtegne in zdravo kožo odnese.

Bilo je na sv. Klemenca dan na Oslavju. Z Italijani smo bili čisto blizu skupaj na 10 do 20 korakov. Tiščali smo se za neko mejo, kar pa ni veliko pomagalo. Ita-

LISTEK.

Malenkosti.

Roman v štirih delih. Španski spisal p. L. Colona, D. J. Prevedel Paulus (dr. A. Jehart.) S pisateljevo sliko. V Ljubljani, 1915. Založila »Leonova družba«. Tisk Katol. tiskarne v Ljubljani. Str. 4+346. — S tem prevodom je »Leonova družba« pričela svoje prenovljeno delovanje. Ali si je družba z izdajo tega dela zaslužila našo zahvalo? Poglejmo!

Tri reči, kakor znano, tvorijo dober roman: umetniški zasnovano dejanje, zanimivi značaji in življenjska modrost, katero podaja pisatelj naravnost ali z besedami delujočih oseb. Kako je z vsem tem v našem romanu? I. del se godi v Madridu v tistih treh letih (dec. 1870 — febr. 1873), ko je v Španiji vladal Italijan, don Amadeo od Aoste, sin kralja Viktorja Emanuela. Prišel je na prestol po milosti italijanskih framasonov. Njegova vlada ni priljubljena ne ljudstvu ne visoki aristokraciji. Ta v svojih salonih dela najvišjo politiko in se trudi, da bi zopet spravila na prestol burbonsko kraljevo rodovino (mladega kralje-

viča Alfonza XII). Gl. dostavek v knjigi str. 344. Ena grandnija dela izjemo: kondesa de Albornoz, katero pa vsi kličejo Currita (Franciška), omožena z grandom Villamelonovom, velikim jedcem, a slabim mislecem. Od pobege Burkonke Izabele II. nekaj razžaljena se ponudi novi kraljici, vsiljenki, za dvorno damo, pod pogojem, da postane mladi don Juan Velarde, njen (Curritin) varovanec, kraljevi tajnik. Aristokracija je ogorčena na izdajalko; vsled tega začne Currita tajiti svoje spletke. Amadejeva vlada pa se maščuje nad njo: policija zaseže in objavi nekaj njenih pisem zasebnega značaja. Currita — prava harpija — ukaže svojemu »vitezu«, Juanu Velardu, da se dvobojuje s policijskim ravnateljem. V dvoboju Velarde pade, a kaj je to Curriti? Da je spravila eno mater (Velardovo) v obup in eno dušo pogubila, to so zanjo — malenkosti.

Dejanje II. in III. dela se vrši v dobi februarja 1873 — dec. 1874, ko se je Amadeo vrnil v Italijo in je v Madridu gospodarila nekakšna ljudovlada. Dobršen del madridske višje aristokracije je zbežal v Pariz. V Parizu smo v II. delu. Visoki »begunci« snujejo načrte, kako bi Burbonca Alfonza XII. privedli v Madrid na kraljevi prestol. (V kroge, ki so bili za don Carlosa — med Karliste — nas pisatelj ne vodi.) V tem (II.) delu se pojavi nova osebnost: Jakob pl. Tellez, mož kakih 30 let; pred l. 1870. revolucionar in framason, za Amadejeve vlade španski poslanik v

Carigradu, zdaj — po Amadejevem padcu — je prišel med špansko grandezzo v Pariz; s seboj ima važna pisma, ki lahko dosti škodijo framasonom; ne ve še, ali bi se pridružil alfonzovcem ali karlistom, kjer bo bolje kazalo; minister hoče pa na vsak način postati. Za enkrat pa nima od česa živeti. Zdj se spomni, da mu živi v Biarritzu (slavno francosko kopališče) zakonska žena, katero je bil pred leti grdo zavrgel. Ta ima svoj denar. Kaj, ko bi se — tako-le za eno leto — z njo pobotal? Ta grdi naklep mu izpodleti ob čuječnosti dobrih prijateljev ženinih (markize Villasis in p. Cifuentaj). III. del: Zopet smo v Madridu. Plemstvo prireja v svojih salonih ples in maškerade, da bi se nabralo kaj denarja za severno armado, ki je pripravljena za boj in sprejem Alfonza XII. Currita je zopet v središču tega prizadevanja. Njena desna roka je zdaj Jakob pl. Tellez.

Brez njega ne more živeti: Četudi ji ni čisto zvest, mu vendar vse odpusti. — IV. del: Dne 29. dec. 1874 je bil Alfonz XIII. proglašen za kralja. Red se vrača v nesrečno domovino. Pisatelj nas vodi na kraljevi dvor. Mladi kralj je določil za 7. februarja 1874 slovesni obred, ko se bo 12 najimenitnejših grandov pred njim pokrilo. Med temi je tudi — Jakob pl. Tellez. Gledamo obred. Jakob je na vrhuncu sreče: iz revolucionarja je postal dinastičen politik; ministrski stolec mu ne odide. Tudi Currita se veseli z njim. Pa še tisti dan, ko se vrne s slavnosti, najde doma na mizici

čudno pismo, da prebledi. Prijatelji framasoni, katere je tako nevaležno pozabil in zapustil, mu v pisemcu grozijo . . . Čez par dni se framasonska osvetla izvrši: Jakoba ustrelita dva neznanca ponoči, v samotni madridski ulici. . . Curriti prepovedo vstop na dvor. Strašno je ponižana. Pa še si hoče pomagati. Ker se je velik del senor (grandinj) začel zbirati okrog markize Villasis, žene, ki zastopa odločno versko misel v zasebnem in javnem življenju, gre tudi Currita delat — duhovne vaje. Toda iz hinvavščine postane vsled nekega velikega, tragičnega dogodka — resnica. V jezuitskem zavodu blizu Biarritza se namreč vzgajata dva dečka: Lujan Villamellon ter Alfonzito pl. Tellez. Sošolci o neki priliki začno nekaj namigavati na Lujanovo mater in njenega prijatelja Jakoba; dečka Lujana to razsrdi (srd se je nabiral že dolgo!), da zvabi Alfonzita v samoto, k morju, kjer ga s skale pahne v valove; ko ga hoče rešiti, oba utoneta. — Vso potro in skesano vidimo čez nekaj mesecev Currito v cerkvi sv. Ignacija v Loyoli.

Glede dejanja bi se utegnili po pravicah očitati, da ni povsem umetniški enotno (Velarde n. pr. izgine že v I. delu, in vse štiri dele veže le bolj oseba Curritina), toda kar tiče risanja značajev in cele tiste visoke družbe, bo knjiga gotovo za vedno zavzemala odlično mesto v svetovnem slovstvu. Kondesa Currita — glavna oseba romana — ta za svojo stranko neumorno delavna sila, ki ne pozna nobene zadrege.

Ker se že od jeseni 1914 nahaja v srbskem vojnem ujetništvu, ni mogel čitati korekture in prevoda do zadnje pičice izgladi in izpiliti.

lijani so nas hoteli na vsak način vreči nazaj; posebno pozicije mojega voda so bile grozno ogrožene, ročne granate so letele od vseh strani; Italijani so vsak hip poskušali prodirati; ako si le glavo pokazal, koj je zažvižgalo krog ušes; ker pa me je le skrbelo, sem vendar le sem in tja pokukal čez mejo. Kar naenkrat pa me nekaj zasklil na glavi, kot bi me eden močno udaril po glavi. Padem na tla, pa le za trenutek. Pogledam, če sem zadet, toda sreča, le kapa je bila prestreljena in nekaj las mi je posnela svinčenka in glava me je nekoliko bolela. Krogla je šla, kot sem pozneje videl, skozi trto in šele potem skozi kapo. Vendar pa smo vzdržali; plača za to je bila srebrna hrabrostna svetinja, katera me bo s prestreljeno kapo vred, ki jo še zdaj nosim, spominjala groznega dne.

Bilo je drugi dan potem. Artiljerija naša in italijanska sta streljali kot za stavo. Mi smo čepeli v neki podzemski votlini, granate pa so letele vse na okrog kot toča. Pa ne kakšni šrapnelčki, temveč same težke! Naenkrat mi pade v glavo, da bi šel pogledat ven; komaj pa naredim kakih 100 korakov proč, strašno počni in ko se dim razkadi, ni bilo kritja več. Jaz pa sem ostal nepoškodovan. Če bi bil še trenotek ostal notri, bi danes tega ne pisal!

Prav enako je ušel, sparti 16. t. mes. naš nadporočnik. Za trenutek potem, ko se je umaknil iz kritja, je zadela granata v polno. Človek ima pač srečo včasih; mnogo jih jo stakne koj pri prvem strelu, smo pa eni cel čas tukaj, ki pa razen par prask nismo dobili še nič. Pač sreča, 18 mesecev zmiraj kožo izpostavljati in vendar še celo nositi! V. A.

Po petih mesecih zopet na vas!

(Iz laške fronte. — Izvirni dopis »Slovenecu«.)

Dragi! Obljuba dela dolg. Torej Ti napišem »dolgo« pismo. Sedim v svetli, prijazni sobici, zato tudi nekam z veseljem pišem. Zunaj je krasen solnčen dan. Naša artiljerija, ki je od 7. ure jutraj dalje živahno delovala, je pravkar utihnila. Puške se oglašajo take dni hitrejša kot v meglenih dneh, kar je umevno: Zelo daleč se vidi v jasnih dneh vsakega vojaka, ki se giblje v nasprotnem bregu.

Vrnil sem se od kosila. Pri tej priložnosti naj Ti omenim, da imamo hrano iz borjane. Kuha se za moštvo in za nas tu v postojanki. Velika prednost kuhinje v postojankah je gotovo, da moštvo dobiva jed pravočasno in toplo. Drva morajo seveda donajati od daleč, a v zadnjih dneh v velikih meri opravlja to delo tovorna živina. Imamo namreč prav do postojanke dobro pot. Podnevi je na njej po možnosti vsak promet omejen, a ponoči vse mrgoli na njej. Vodo deloma pripravljajo iz snega, deloma donajajo iz jezera. Naš kuhar je nek ključavničar iz Gorice in kuha izborni. Pogostoma postreže z močnatimi jedmi. Tudi dobimo razne priboljške. Poleg vsakdanjega približno litra vina dobimo belega kruha in drugo pecivo, šunko, razne vrste klobas, sira, rebere, jezika in slične robe. Zategadelj pač ne morem potožiti.

Pravkar je legla megla in nam zakrila vsak pogled v okolico. Ob takem času je treba malo več pozornosti, sicer se pa bolj brez skrbi izprehajam po postojanki.

v največji nesreči nobene potrtosti, po vsakem neuspehu znova kvišku stremeča, kdo se ne bi ob njenem zgledu ogrel in sklenil biti enako energičen za dobro stvar, kakor je ona za slabo? Velike napeke vidimo na njej, ali to dobro ima: pred božjim ropom ima svet strah. In s tem je njena spreobrnitev motivirana. Zanimiv je potem še zlasti Diogen; življenje ga je zelo umazalo, ali srce je ostalo zdravo in dobro in razum — bister. Kako blagodejna je njegova satira, njegova ironija, s katero spremlja vse slabiče in podleže okrog sebe v tisti družbi. — Kar je pa po moji sodbi najlepše v tem romanu, to so nekateri prizori, lepi tako, da te bodo še dolgo, dolgo v življenju spremljali in tiho veselili: Lujan in sestra Lili, v svetli palači brez materine ljubezni, kakšna slika! Velarde tisto noč pred dvobojem, v parku, spominjač se mladosti in dobre matere, ki mu še živi tam v gorski vasi; za Velardovim hrbltom pa tisti prizor med materjo in sinom iz delavskih slojev (str. 81). Lepo je opisana smrt Diogenova (str. 79, 80). Ob klasičnem popisu svetišča sv. Ignacija v Loyoli — tam pod gorami — pa tudi nas, čitatelje, objame sveži zrak, tiho in svečanost kraja ter veliki duh Ignacijev (str. 250 nsl.) in življenska modrost? Pisatelj nam slika strašno zmoto tistih, ki imajo za malenkost to, kar je v življenju najvažnejše: vzgoja otrok, zveličanje duše; pred vsem pa gre skozi celo povest klic španskim katoličanom: Bodite samostojni, odločni! Za ta opomin so mu bili španci hvaležni. Ob marsikaterem mestu moramo reči tudi mi, Slovenci: »Kakor pri nas!« (N. pr. kako Evtrion v politiki na znotraj pometal) — »Leonova družba« je torej založila lepo delo, lep prevod. J. D.

V eni zadnjih kartic sem Ti omenil, da sem bil doli v dolini v prvi vasi. Je precej daleč. Doli sem hodil štiri, nazaj šest ur. Po petih mesecih sem bil prvič v vasi.

Nekam čudno sem se počutil. Ko sem koračil po gladki, ravni cesti, sem se samemu sebi zdel tako majhen, neznamenit. Moja hitra hoja in dolgi koraki so se mi zdeli kakor da nimajo nikakega uspeha. Ob vznožju gora sem videl več zapuščenih, porušanih hiš. Kje so ljudje, ki so pred letom živeli tu sicer skromno, a zadovoljno? Koz, s katerimi se v mirnem času tukajšnje prebivalstvo največ peča, sem pač videl, a te so v oskrbi vojakov. Potoma sem tudi videl več manjših in večjih pokopališč, na katerih počivajo junaki gora. Krasno je pokopališče žrtve one strašne decemberske noči. Krasno! Gotovo pri nas na Selih ni tako lepo na Vseh vernih duš dan. Vas sama ima le par poškodovanih hiš. Cerkev in lepa nova šola sta nepoškodovani. Precej velika je vas, vendar daleko ne zadošča vojni potrebam. Med zidanimi prvotnimi hišami je polno ličnih lesenih barak. Selo je bilo onkinčano, ker je bil tu pred par dnevi Nj. Visokost prestolohaslednik.

Vas sama ima lepo lego med visokimi gorami. V globoki, kameniti strugi šumi modro-zelena reka.

Toliko iz spominov na moj enodnevni dopust. Lepe pozdrave Tvoj Janko.

Ob Soči.

(Izvirni dopis »Slovenecu«.)

Že dolgo se nisem oglašil; pa tudi sedaj me ravno ne bi vlečlo k temu, ampak bojim se, da se mi ne ustaviš v Ljubljani in sem potem brez domačih novic. Torej, najprej želim »pogledati« se s Teboj po krščansko: pošlji mi račun svoj!

Pa da ne bom preveč nevhvaležen proti Tebi, še par vstic! Po daljšem času so nas nenadoma poslali zopet na mirnejše mesto, kjer se z Sočo prijateljski razgovarjamo. Branili smo jo zmagovito, kajti pred mojimi strelskimi jarki na oni strani leže še sedaj ostanki razbitega laškega mostu: na poti k Soči dva črna, preluknjana laška pontona, tih ob bregu mrtev laški častnik, nad zgornjim čolnom še par nepokopanih trupel. Tam izpod . . . na beli cesti še šest črnih razbitih krst na vozovih — zopet pontoni. Pod njimi deske, katere so po slamicah spuščali ob bregu navzdol k sanjavi Soči. Ne vem, zakaj naš »zaveznik« po brezuspešnem poizkusu prehoda preko vode ni odpeljal tako dragocenega materiala. Velik je ekonomski polento jih bo namazal in zopet bo skušal priti na našo stran, ali: »Sočice sila, bo tebe vmorila . . .« kajti ta je tu zares majhna. Osem dni je tu v tretji ofenzivi obstajal z najtežjim kalibrom bobnečega ognja naše pozicije, noč in dan je pripravljala teren nameravanemu območju, naše straže so stale na svojem mestu mirno zroče na valove Soče, mi pa smo se poskrili pred peklenjskimi pošastmi med skale in v cestne kanale; pa legla je noč na rane majke zemlje, zvedavo je vsak pricapljal na svoje mesto. Doli na Soči je nekaj pritajeno zasumelo, ponton je odrinil na našo stran; pripeljal je s seboj most na vrhove; straža javi, da so Lahli napravili most čez reko. Nekaj polentarjev je že na tej strani; poskrijejo se po grmovju.

Naša patrulja šestih mož pod vodstvom rez. poročnika . . . odhiti doli, med polentarji se priplazi k mostu, prereže v hipu močne vrvi in most, laška nada, splava po deroči vodi. Laške kolone marširajo k vodi, hoteč preko; mostu ni več, pač pa timveč naših svinčenk. Med vzdihiranjencev so jo brzo odkurili v deželo citron. Še isto noč smo našli dva pontona na naši strani; čez nekaj dni pa se je predala na naši strani šeststradana »ekspedicija« 30 mož in dva častnika; njih obnašanje je bilo jako strahopetno. Potem je bil večinoma mir, samo artiljerija je zopet strahovito obdelavala naše jarke. Ta nevaren del jarkov po tem dogodku sem prevzel jaz v svojo oblast, pa Lahli mi ne dajo prilike, da bi zaslužil kolajno. No, pa vseeno, hvala Bogu! Saj tudi jaz bolj ljubim mirno življenje kakor pa vedno ravsanje. To so spomini že davnih dni — živimo zelo hitro, kajne? — in pišem o njih samo iz dolgega časa; straže so vestne, moje moštvo popravlja zvezne jarke, petrolejka prav čedno razsvetljuje mojo »kočo«, ogenj prasketa v peči, ordonanc moj dremlje ob njej, jaz pa se razgovarjam z domovino, da me ne pozabi. Tam v kotu leži pes-begunec in nekaj sanja . . .

Sinoči je zgorela kanalska cerkev; udarila je v njo laška granata, zažgala jo. Zvonik je ostal.

Iz Z. in P. sem odnesel slabe vtise. Z Lahom smo si bili na dvajset korakov in si kazali čemernih obrazov bele zobe. Mnogo je tam še nepokopanih junakov, še so naše duše občutljive.

Imamo že skoro pomlad. Zvončki so že odprli svoje line, ponižni in s povečeno glavno mole svoj beli cvet solncu; razširile so trobentice svoje rumene prstke, jutri bo v cvetel teloh in tako bo moja »koča« v

sredi vrta. Ali bo tudi moja duša? V sredi lepih nad gotovo.

Zdaj pa zadostil! Nadzirat grem straže, uživat mesečno noč in njene sestre — zvezde, Soča bo nesla moje pozdrave doli k našemu morju in mojim . . . Pozdravl! Vaš K—e.

Na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 31. jan. (K. u.) Uradno se razglša:

Nobenih posebnih dogodkov. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

Poročila črnogorskih generalnih konzulov.

Dunaj, 31. januarja. (Kor. u.) Iz vojne tiskovnega stana: Poročila, s katerimi so nasitovali črnogorski generalni konzuli v Rimu, Parizu in v Londonu med razorožitvijo Črnogore časopisje sporazuma, pripadajo za vse čase najmikavnejšim kulturnim spisom svetovne vojske. Naše vojno vodstvo je moralo večkrat odločno popraviati, da je pojasnilo primerno javnosti posebnosti uradnega poročanja kraljevskih črnogorskih generalnih konzulatov.

Poročilo pa, ki ga je objavil 27. januarja generalni konzul v Rimu, dovolj dokazuje, da ga ne spravijo iz ravnotežja tudi naše natančnejše objave; čez mero drzno je, če ta činitelj naglašava: avstrijska blokada Črnogore onemogočuje poročila, ki ne izvirajo iz avstrijskih in iz ogrskih virov, katerih mala zanesljivost je znana. Če je zakrivila zaporo Črnogore in prijateljskega in zunanega sveta le blokada, ki jo je izvedla avstrijska mornarica, zakaj ne prihite na pomoč prijatelju v stiski italijanska, francoska in angleška brodogradnja? Kje je ostala slavna pomorska veljava Italije v »Mare nostrum«? Malo rahločutnosti je pokazal gospod črnogorski generalni konzul, ker je spomnil Italijane na te stvari.

Visoki funkcionar seveda naravnost zanikava možnost, da bi obstajala pismena razorožila pogodba med avstrijskimi in črnogorskimi pooblaščenici.

Ravno tisti dan, ko je to trdil gospod generalni konzul, so objavili na Dunaju in v Budimpešti besedilo določil o položitvi orožja črnogorske armade. Se li ni poslovodja kralja Nikolaja v presoji položaja končno le zmotil?

Avstrijske in ogrske kroge je zelo zanimalo, ko so izvedeli, da stojita na čelu tistih črnogorskih čet, ki se vojskujejo z nami, general Janko Vukotić in princ Mirko. Kje se nahaja general Janko Vukotić, nismo vedeli, neki visoki častnik, ki nosi njegovo ime, je sprejel naše čete v Nikšiću. Znano nam tudi ni, kje se vojskuje z nami. Gotovo je le to, da naše divizije v Črnigori od 15. januarja dalje niso izstrelile nobenega strela.

Kar tiče princa Mirka, moramo ugovarjati gospodu generalnemu konzulu, kakor nam je žal, in pribiti, da stanuje mirno v kraljevski vili v Kruševcu pri Podgorici in da se je ponovno kot ljub nam gost udeležil skromnega kosila pri nekem našem višjem poveljstvu.

Če vse strnemo, res ne moremo prihraniti gospodu generalnemu konzulu obvestila, da je izstopila iz vrst naših sovražnikov vsa črnogorska armada, izvzemši vrhovnega vojnega gospoda kralja Nikolaja, ki je pobegnil zadnji trenutek s peščico častnikov.

Iz Črne gore.

Iz vojnega tiskovnega stana se poroča z dne 30. jan.: Kralj je zapustil Črnogoro, kakor je sedaj dognano; na svet vlade; po ustavi naj bi ta, ker je tudi prestolonaslednik izven dežele, delovala naprej po navodilih, katera ji je pustil kralj. Ker se je prodiranje vršilo še le po sprejemu popolne kapitulacije, se je moral kralj bati ujetništva, to ga je nagnilo, da je pobegnil. Od kraljeve družine biva samo princ Mirko v Kruševcu pri Podgorici.

Cela Črnogora je preplavljena od srbskih družin, ki hočejo preko Avstrije domov, med njimi 3000 uradnikov. Nek črnogorski minister potrjuje namero Rusov, da pridejo čez Silištirjo Bolgarom za hrbet; car se je v Odesi že poslovil od dotičnih čet; ker pa Rumunija ni dovolila prehoda, se je pričela zadnja ofenziva ob besarabski meji s četami, ki so bile namenjene za Balkan.

V Cetinju so ujeli več srbskih artiljerijskih častnikov, ki so bili pridržani črnogorski armadi; ti ostanejo v ujetništvu.

Črnogora stoji na koncu svoje vojske s sto milijoni dolga, ki so ga napravili po večini v notranjimi posojili.

Naš plen v Črnigori.

Dunaj. Vojni poročevalec »Fremdenblatt« poroča 31. januarja: Število v Črnigori izročenih topov in pušk se še povečuje. V Skadru so zaplenili 2 topova, 4

strojnice in mnogo pušk srbskega izvora. V Sv. Ivanu Meduanskem so našli veliko bakra, medi in aluminija. Sovražnik je, predno je izpraznil pristanišče, potopil nekaj transportnih parnikov z živili. V Lešu so zaplenili neki letalni motor in veliko topniškega streliva.

Celo črnogorsko obrežje blokirano.

Rotterdam. Iz Rima se poroča: Črnogorski konzulat javlja, da iz Črnogore zdaj ne dohajajo nobena poročila, ker je avstrija blokirala celo črnogorsko obrežje do izliva Drina in do Leša.

Pogajanja kralja Nikolaja.

Stockholm. »Novoe Vremja« poroča iz diplomatskih krogov: Črnogora se je pogajala z Avstrijo že leta 1913. Kralj Nikolaj je hotel odstopiti Lovčen, če dobi Skader zanj. Pogajali so se tajno, a kljub temu sta o tem vedeli vladi v Rimu in v Beogradu. Rusija je nato naprosila Črnogoro, naj takoj ustavi pogajanja. Položaj, tako izvaja »Novoe Vremja«, je tudi zdaj podoben. Kralj Nikolaj je izpremenil svoj nazor, ker se zadnji njegovi svetovalci niso mogli sprijazniti s pogoji kapitulacije.

Črnogorski ministrski predsednik v Parizu.

Pariz. (K. u.) »Le Journal« poroča iz Lyona: Črnogorski ministrski predsednik je odpotoval v Pariz.

Člani črnogorske vlade v Franciji odstopili.

Bazelj. Milanski listi poročajo, da so odstopili tisti člani črnogorske vlade, ki so pobegnili v Francijo na korist vladnih činiteljev, ki so ostali v Črni gori.

× × ×

Hitro napredovanje v Albaniji.

Genf. Ker avstrijske čete nepricakovano hitro napredujejo v Albaniji, se o tem zelo preroka pariško časopisje. »Petit Parisien« sodi, naj z ozirom na skupen smoter umakne italijanska vlada vse čete iz Albanije in naj jih vrže v Solun, kjer ogroža lahko trajno s francosko-angleškimi četami osrednji velesili, ki morajo zato imeti zbrane tam močne sile. Tudi »Temps« svetuje Italiji, naj pošlje vse razpoložljive čete v Solun, da ustvari nepremagljivo opirališče bodočim operacijam na Balkanu. Iz Rima se pa poroča, da je sklenil vojni svet, naj se brani Valona do zadnjega moža. V vojnem svetu se je poročalo, da je položaj v Albaniji zelo resen in da jih skrbi, ker so zasedli Avstriji Leš in Meduvin in ker je ogrožena Valona vsled hitrega in odločnega nastopa Bolgarije v Albaniji.

Prodiranje v Albanijo.

Budimpešta. Poročevalec lista »A Nap« poroča iz Kotora dne 30. januarja: Avstrijske čete, ki prodirajo proti alban-skemu obrežju, so došle čez Sv. Ivan Meduanski, ne da bi bile zadele na odpor. Ne le črnogorske, tudi srbske čete so položile deloma orožje. V mnogih krajih so zbrali v cerkvah puške, še predno so prišle naše čete, ki so našle mesto vojakov prebivalcev, ki so mirno delali. Francoske čete, ki so jih poslali Črnigori na pomoč, kakor tudi francosko osobe brezžične postaje je zbežalo, še predno so došli naši vojaki. Postajo so razstrelili.

Bolgarji blizu Valone.

Curih. Po iz Italije došlih poročilih niso le Italijani radi dogodkov v Albaniji vznemirjeni, marveč se naravnost boje. Na odpor ostanka srbske armade in slabo oboroženih nediscipliniranih tolp Essad paše nihče ne računa in se tudi dvomi o zvestobi Essad paše nasproti Italiji. Gre za usodo v Valoni izkrcanih čet, ki imajo le v Valoni utrjeno opirališče. Utrjevalnih del pa ne morejo več nadaljevati, ker stojijo bolgarske čete že blizu Valone.

Težkih topov v Valoni ni. »Tribuna«, »Stampa« in drugi listi svare vlado pred lahkomišljenostjo in jo pozivajo, naj natančno prouči, če ne kaže, da se čete še pravočasno umaknejo, da jih ne uničijo.

Nove laške čete v Valoni.

Frankobrod. Iz Valone se poroča, da je došla tja nova italijanska pehotna divizija. Italijani baje prodirajo v osrednjo Albanijo.

Italija — protektorica Albanije.

Lugano, 31. jan. Italija je proglasila svoj protektorat nad Albanijo.

× × ×

Francosko uradno poročilo o položaju srbske armade.

Pariz, 29. jan. Uradno se poroča: Umikanje srbskih čet, ki so ostale v Albaniji, se vrši v redu in brez posebnih dogodkov. Posebno pospešuje umikanje ugodnejše vreme in pa mostovi, katere je postavil čez glavne reke poseben angleški oddelek. Topove, municijske vozove in municijo so prepeljale francoske ladje iz Sv. Ivana Meduanskega v Brindisi. Vkr-

cevanje srbskih čet se redno nadaljuje. Avstriji, katerih glavne sile so zasedle škader in Bajno, se pomikajo proti Sv. Ivanu Meduanskemu.

Na vzhodu je položaj že en mesec neizpremenjen. Bolgarske čete drže Dibro in Sirugo.

Srbi na Krfu.

Genl. Zvezniki so na Krfu vse storili, da se obvarujejo pred sovražnimi podmorskimi čolni. Lyonski list »Republiquaine« poroča, da križari na Jadranskem morju trajno veliko rušilcev, ki nadzorujejo transporte srbskih čet. Srbi, ki so jih do zdaj izkrcali, so popolnoma oslavljeni. Srbska vlada, 50 oseb, stanuje v nekem hotelu. Vojvoda Putnik, ki je bolan in ni umrl, kakor so trdili, stanuje s svojimi hčerami v neki vili.

× × ×

Ententine čete v Solunu.

Sofija, 31. jan. Iz Soluna poročajo, da se je v Solunu doslej izkrcalo skupno 210 tisoč mož. Od teh je odšteti 60.000 mož na mrtvih, ranjenih in ujetih. Nadalje se mora odšteti okoli 50.000 mož, ki jih rabijo za etapno službo, tako da more ententa v Solunu računati le s 100.000 mož bojnih čet.

Srbski dijaški bataljon pri Solunu.

Milan. »Secolo« poroča, da je general Sarraill v spremstvu srbskega polkovnika Lešnjana pregledal novoosnovane srbske bataljone v taboru Zeitenlith blizu Vardarja. En bataljon je sestavljen iz samih dijakov. Tudi na Krfu zbrane Srbe prepeljejo v Macedonijo, kjer morejo služiti kot desno krilo zveznikov.

Ententa in grška armada

Atene, 31. januarja. (Kor. u.) Reuter javlja: Ententa poslaništva v Atenah so pozvala časopise, da naj nastopi proti trditvi, da si ententa želi, da grška armada ostane mobilizirana. Ententa je na tem stališču, da je čisto grška zadeva, ali grška armada ostane pod orožjem ali demobilizira.

Gunarisova stranka proti ententi.

Sofija, 31. januarja. »Balkanska pošta« javlja iz Aten: Na zborovanju Gunarisove stranke, ki ima v zborovnici večino, so poslanci izjavili, da se čutijo upravičene govoriti v imenu naroda, čeprav zbornica ne zboruje. Ententinih čet na grški zemlji ni mogoče več trpeti in zato naj vlada odločno nastopi in po potrebi gre z osrednjima silama.

Izkrcavanje na Mitlenah.

Milan, 1. februarja. (K. u.) »Secolo« poroča iz Aten: Na Mitlenah so izkrcali še 500 Francozov in 1000 transportnih voz.

Angleži v Kumkale.

Milan. (K. u.) »Corriere della Sera« poroča dne 30. t. m.: Angleži so zasedli utrdbo Kumkale, ki leži nasproti Karaburnu. Podrobnosti o zasedbi dokazujejo, da so postopali z grško posadko surovo in nasilno. Ker so s silo prekinili telefonsko zvezo, niso mogli niti govoriti z zbornim poveljnikom. Poveljnik trdnjave polkovnik Lelakis se je umaknil končno premočni sili.

Solun. (K. u.) Agence Havas: Grško posadko v utrdbi Karaburnu, 200 mož, so prepeljali v Solun. Angleške in francoske, ruske in italijanske čete so zasedle utrdbo. Nad utrdbo plapolajo zastave zveznikov, v sredi med njimi tudi grška zastava.

Rumunija.

Položaj v Rumuniji.

Sofijski poročevalec »Berliner Tagblatt« dr. Lederer poroča, da se položaj v Rumuniji poostreje. Agitacija četvero-zveze postaja vedno živahnješa in ustvarja razmere, ki dajejo centralnim državam misliti. Rumunska vlada je slabotna in tako se razvijajo dogodki v gospodarskem in vojaškem oziru neugodno.

Centralni državi ste nakupili v Rumuniji 50.000 vagonov žita in krmil, toda in-trige entente ustvarjajo izvršitvi tozadevne pogodbe največje težkoče in ogrožajo izvoz rumunskega žita v Avstrijo in Nemčijo.

V mnogo večji meri pa vzbuja vojaški položaj v Rumuniji zanimanje sofijskih političnih in diplomatskih krogov. Akoravno v Rumuniji dosedaj ni bila odrejena splošna mobilizacija, se nahaja vendar osem desetih rumunskih armade pod orožjem in večina teh čet je koncentrirana ob rumunsko-bolgarski ter rumunsko-ogrski meji, medtem ko posadke ob besarabski meji niso bile ojačene. Del težke obrežne rumunske artiljerije se nahaja še vedno na bolgarski in ogrski meji, kamor so jo bili že pred meseci prepeljali z obale Črnega morja.

Jasno je, da vzbujajo te razmere največjo pozornost centralnih držav. Četvero-zveza ne taji, da hoče v trenutku, ko naj prične njena velika splošna ofenziva na vseh frontah, prisiliti tudi Rumunijo in Grško, da se ji pridružita. Naravno bi se moglo pri tej razmisleži pokazati za potrebno, zahtevati od Rumunije, da precizira svoje stališče. Sredstev centralnim

državam in njunim zaveznicam gotovo ne nedostaja in Angleži in Francozi bi si morali le sebi samim pripisati, ako bi njihove metode proti Grški vsaj v tem oziru postale za centralne države merodajne.

Berlinski glas o Rumuniji.

»Münchener Neueste Nachrichten« poročajo iz Berlina: Poročilo »Berliner Tageblatt« iz Sofije o položaju v Rumuniji je vzbudilo znatno pozornost. Bil je strel za alarm, ki v toliko ne more škodovati, da razdere morebitne samoljubne samoprevare naše javnosti o mišljenju Rumunije. Da je osrednjima silama ravnotako malo prijateljska kakor prej; in tudi koncesije radi žita so take, da osrednje sile nimajo najmanjšega povoda za hvaležnost, o tem ne sme nastati nobena nejasnost, tudi v Rumuniji ne.

Če pa moramo dogodke v Rumuniji sleherni dan zasledovati s čuječo pozornostjo, vendar tudi ni treba položaja trenutno smatrati za posebno resnega. Ko ruska ofenziva na besarabski fronti, pripravljena s tolikimi žrtvami, ni imela uspeha, bo Rumunija danes še manj imela veselje skočiti v to pustolovščino. Vsekakor pa moremo iz tega cincanja v Rumuniji, ki se dviga in pada natančno po vojnem položaju, z vso natančnostjo povzeti, da se rumunsko nevtralnost zagotoviti le s potekom vojne, s trajnimi uspehi našega orožja.

Rumunija cinca toliko časa sem in tja, da bo končno po temnih slutnjah Petra Carpa obsedela med dvema stoloma.

Ultimat v Bukarešti?

Budimpešta, 31. januarja. Mednarodna brzojavna agencija javlja iz Bukarešte: Že nekaj dni prinašajo rusofilni listi vznemirajoče vesti v zvezi z dejstvom, ker je bil nemški poslanik pri kralju in se je tudi z Bratianujem pogajal. Listi pravijo, da se gre za pritisk in neke vrste ultimata.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 31. jan. (K. u.) Uradno se razglša:

Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 31. jan. Veliki glavni stan. Izjalovili so se ruski napadalni poziciji na pokopališču pri Vizmanu ob Aaru, zahodno od Rige, v ognju našega topništva in pehote.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 27. jan. (K. u.) Nemška letala so zopet preletele Rigo in pokrajino pri Dvinskem, kjer so metala bombe. Južnozahodno od jezera Narocz so naši poizvedovalni oddelki uspešno zadevali na sovražnika. Nek poizvedovalni oddelček je napadel presenetljivo nek nemški oddelček z bajonetom, ga zapodil, mu zadal znatne izgube in je ujel več sovražnikov. Naši poizvedovalci, podpirani po topništvu, so vdrli južnozahodno od Kolkega v sovražne črte prednjih straž. Ob Dnjestrju in pri mostišču Uscieczko smo napade sovražnika z ročnimi granatami odbili. Severno od Bojana, 15 km vzhodno od Črnovic, je razstrelil sovražnik tri podkopa-ne podzemeljske hodnike pred našimi jarki, poizkušal je nas večkrat napasti, a ga je vrgel naš ogenj.

Petrograd, 29. jan. (K. u.) Pri Rigi boj s topovi. Nemška letala so podpirala z opazovanjem streljanje topništva in so metala sama bombe na več krajih. Z bojne črte Dvinsk-Plakanen (8 km vzhodno od Olapa) se poroča, da deluje uspešno naše topništvo. Več Zepelinovcev je metalo bombe pri Dvinsku. Naše topništvo je razkropilo pri jezeru Sventen velik nemški oddelček. Sicer je bilo splošno mirno. Nemci so slavili rojstni dan cesarja Viljema, a splošno se ni opazilo v njih črtah posebnih navdušenj. Ob srednji Stripi prasko s poizvedovalci. Ponoči na 22. jan. se je približal nek naš oklopni avto žičnim ograjam pri Buczaczu, streljal je na straže in na veliko število delavcev, jim zadal izgube in jih prepodil. Naše poizvedovalne črte so metale severno od Bojana ročne granate in so prepodile sovražnika iz treh zasedenih duplin. Mali oddelki sovražnika so istotam poizkušali ofenzivo, a jih je vrgel naš ogenj. Ko se je umaknil ta oddelček, je uporabljal sovražnik plin.

RUSKA OFENZIVA.

Haag. Exchange - Telegraphenbureau poroča iz Petrograda o položaju na ruski fronti, posebno pri Črnovicah. Koncentrirani ogenj strojnih pušk je rešil Avstrije in Ogre pred ponovnimi napadi ruskih mas, ki so sicer zasedle strelske jarke, a se niso mogle obdržati v postojankah, ki so bile napolnjene s konji in mrličmi in proti katerim so Avstriji in Ogru vedno znova pošiljali svoje množice. Bajonetni boji in

boji z bombami so strahovito povečali izgube.

Tudi pri Toporovcu so se vršili ogorčeni boji. Tudi tukaj so se na obeh straneh borili v množicah.

Napadi na flanzar-Baltinovo levo krilo ob Strypi so zelo ljuti. Pflanzar-Baltinova postojanka ob Strypi je izredno močna, ker jo krije veliko število majhnih gozdov in močvirij, ki so le deloma zamrznili. Samo v severnem delu se je Rusom po treh napadih posrečilo, priti do Strype in le z velikimi izgubami vzeti dva prekopa, pri čemer so Avstriji in Ogru iz velike bližine obstreljevali ruske oklopne vlake. Rusi so postrelili zadnje patrone iz pušk, tako da se je moralo preiti k bajonetnemu boju, ki je trajal dve uri. Končno so Avstriji in Ogru obdržali predmostje pri Buczaczu.

POŽAR V TOPOROVCU.

Lvov. »Kurjer Lvovski« poroča iz Črnovic: Zadnje dni so se dvigali veliki stebri dima nad Toporovcem in Ranczmem. Južnozahodni del Toporovca je zgorel. Zadnji boji ob besarabski meji so bili tako ljuti, da prekašajo celo boje v Karpatih. Neki ruski ujetnik pripoveduje, da leže mrlički kar v kupih. Popolnoma uničena je neka divizija sibirskih strelcev, ki je prišla šele pred kratkim v bojno črto.

RUSI V BESARABIJI.

Bukarešt. Iz Besarabije došli popotniki trdijo, da Rusi zopet zapro mejo proti Rumuniji, ker v velikem obsegu premikajo čete v Besarabiji.

PREGANJANJE KATOLIČANOV NA RUSKEM.

Stockholm, 29. jan. (Kor. ur.) Člani ruskega državnega sveta Mejskovič, Krimunt in Lopačinski so vložili spomenico o preganjanju ruskih katoličanov »Novoe Vremja« poroča, da se posebno pritožujejo, ker nimajo zveze z Vatikanom, dalje nad prepovedjo priobčevanja papeževih odlokov, branja maš v domačih kapelah, zasebnega verskega pouka, o praznih škofijskih stolicah, preganjanju katoliških duhovnikov in prepovedi ustanavljanja samostanov in verskega pouka na srednjih šolah.

VELIKI RUSKI NAČRTI?

Bern. »Daily Telegraph« poroča iz Petrograda: V poučenih ruskih vojaških krogih se pripoveduje, da bodo Rusi v kratkem v Galiciji uvedli važne vojaške operacije. Tu hočejo tudi vedeti, da se bori na kavkaški fronti 15 turških divizij, dočim imajo Rusi ondi le pet divizij.

RUSI OB SPODNJI STRYPI V KRILU OGOŽENI.

Budimpešta. »Times« poročajo iz Petrograda: Rusi poizkušajo svoje neuspehe ob Bukovini pojasniti s tem, da imajo Avstriji in Ogru v črnoviški okolici zgrajene posebno močne brambe črte ter ogrožajo ruske postojanke ob spodnji Strypi in pri Zaleszczykih v krilu in za hrbtom.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 31. jan. (K. u.) Uradno se razglša:

Nobenih posebnih dogodkov.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Italijansko uradno poročilo.

Rim, 29. jan. (K. u.) Naše topništvo v Judikarži je razkropilo 27. jan. z dobro merjenim ognjem sovražno kolono, ki je plezala iz utrdb Por. Delovanje naše pehote je dovedlo 27. in 28. do malih spopadov v Lagarina-Calamento (Brenta) in v zgornji dolini Valoi. Sovražnika smo povsod vrgli; prepustil nam je opremljevalno blago. V Karniji je sovražnik podvil demonstrativno akcijo z intenzivnim ognjem strojníc in pehote, končal jo je šele nastop našega topništva. Na višinah severozahodno od Gorice je primeroma mirno. Naše topništvo je obstreljevalo postajo Sv. Peter južnozahodno od mesta, ker se je poročalo o prometu vlakov.

× × ×

Dunaj, 31. jan. (Kor. ur.) Iz vojnega tiskovnega stana: Lažljivo uradno poročilo obsega italijansko dnevno obvestilo 20. januarja, ki se more popraviti šele danes, ker so se opisani dogodki vršili v oddaljenih, visokih gorah. Italijanski generalni štab je poročal: »Ponoči na 16. t. m. so prišli drzni oddelki naših smukačev v ledu in v snegu v Passo della Sforzellina v izviru Noce v višini 3000 metrov in so izstopili v Val del Monte. Če tudi se je streljalo na nje, so le porušili z minami dve utrjeni hiši približno 3 km vzhodno od prelaza in so se vrnili v dobrem stanju k našim črtam.«

Pripominja se: Na mestu, ki ga označujejo Italijani, se je, dokler ni nastopila zima, nahajalo le eno bivališče neke naprej potisnjene straže in nikdar ne dve utrjeni hiši. Deske in peč

omenjenega malega bivališča so prenesli istočasno nazaj, ko so opustili naprej potisnjeni oddelki in se na omenjenem mestu zdaj sploh nič ne nahajajo. Iz sedanje, bolj v dolini ležeče naprej potisnjene zimske postojanke pohajajo od časa do časa zgoraj omenjeni prostor lastne poizvedovalne straže. Zadnja 24. tja odposlana straža je poročala: »Vse neizpremenjeno, sledi korakov ni nikjer videti.« Na Val del Monte ni padel 16. noben strel. Cadornovo poročilo o dejanjih »drznega oddelka« njegovih smukačev je toraj popolnoma zlagano v vsej svoji celoti.

× × ×

Dunaj, 31. jan. (Kor. ur.) Iz vojnega tiskovnega stana: Italijansko dnevno poročilo 27. t. m. slove ob koncu:

»Nek lasten oddelček je 26. t. m. pridobil na Kraški visoki planoti s presenetljivim napredovanjem na prostoru v smeri proti cerkvi sv. Martina, kjer se je takoj mogel utrditi in držati.«

Pribije se: Neke sovražna stotnija, približno 250 mož, — brez častnikov — je izkušala napasti odsek severnozahodno od cerkve sv. Martina. Dopuslili smo, da se je približala res na 30 korakov. V tej daljavi je metala naša pehota na sovražnika z navdušenimi hura klici ročne granate in je streljala s puškami. V odseku, ki leži za cerkvo sv. Martina, je doživela isti neuspeh neka sovražna patrulja. Sovražnik v tem odseku ni nikjer niti za korak napredoval. Dne 26. januarja se ni osovražniku nič opazilo, izvzemši delovna topništva.

Francozi občudujejo našo armado ob Soči.

Genl. General Verraux piše v listu »L'Oeuvre«, da občuduje duh napadajočih avstrijskih čet ob Soči. Cadorna se trajno boji, da ne bi prodrli Avstrijci bojne črte, vsled česar trdovratno odklanja, da bi se razširila italijanska vojska tudi na Balkan.

Italija hoče vztrajati do konca.

Lugano. Salandra se pripelje dne 1. t. m. v Turin, ker hoče ministrstvo nadaljevati reklamo za vojsko. Neki ugleden Giolitijev pristaš izjava v »Corriere d'Italia«: Govorice o sestanku Salandre z Giolitijem v Turinu so neutemeljene in niso primerne času. Ministrstvo, ki je hotelo vojsko, jo mora voditi do konca.

Pomanjkanje streljiva v Italiji.

Bern. »Avanti« poroča, da v Italiji ne izdelujejo dovolj krogel, ker manjka strojev. Preden je izbruhnila vojska, je dobavljala Nemčija tri četrte strojev za izdelovanje streljiva, Amerika pa ostanek. Nemški stroji so izostali, Američani pa dobavljajo rajši patrone kakor stroje. Pred vojsko je stalo 1000 patron približno 110 lir, Ameriki morajo pa plačati 250 lir.

Bolgarska sodba o Italiji.

Sofija, 31. jan. (K. u.) Vladno glasilo »Narodni Prava« izjava: Italija je-či zdaj pod pritiskom svoje politične in vojaške slabosti; Neumni italijanski državniki so strmoglavili Italijo v vojsko. Dežela je pa zdaj oslabljen in ponižana. Italijansko ljudstvo ne misli danes več na Albanijo in na Dalmacijo, marveč kako naj si ohrani Italija svoj obstoj. Razblinile so se za vedno sanje o gospodarstvu obeh jadranskih bregov. Italijane hrabre avstrijske čete neusmiljeno nabijajo. Če Italijani ne umaknejo prostovoljno svojih čet iz Albanije, bodo poražene in prepodene. Padcu Črnogore sledi, da se prepode Italijani popolnoma iz Balkana.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 31. jan. (K. u.) Veliki glavni stan:

Obdržali smo svoje nove jarke pri Neuville proti polzkusom Francozov, da jih zopet osvoje.

Število ujetnikov severozahodno od sela La Folie se je povišalo na 318 plen na 11 strojníc.

Francozi so večkrat presenetljivo streljali na postojanko, ki so jo zasedle šlezjske čete 28. jan. južno od Somme.

Splošno e vplivalo na streljanje s topovi megleno vreme.

Kot odgovor, ker so metala francoska letala bombe na odprto izven operacijskega ozemlja ležeče mesto Frelburg, so napadli naš zrakoplov v zadnjih dveh nočeh trdnjavo Pariz z zadovoljivim uspehom.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francoško poročilo.

Pariz. Uradno poročilo z dne 28. januarja popoldne: Vzhodno od Neuville St. Vaast smo tekom noči zažgali mino. Med Oise in Aisne je naša artiljerija poglala v zrak municijsko skladišče pri Puisaleine. — Zvečer: Zapadno od kota 140 južno od Girenchya se je sovražniku, po celi vrsti

razstreljenih min, posrečilo, da se je ustalil v gotovem delu naših naprej potisnjenih strelskih jarkov. Napadi blizu ceste Neuville—La Folie, na utrdbi severno od Roclincourtja in na cesti St. Laurent—St. Nicolas, severovzhodno od Arrasa so bili odbiti. Južno od ceste Neuville—La Folie smo jutraj po zelo živahnem boju priborili nazaj nov razstreljeni lijak in odbili sovražne protinapade. Arras in postojanke južno od tega mesta je sovražnik ljuto obstreljeval. Med Somme in Oise so naši topovi v strelskih jarkih razstrelili sovražne utrdbi in porušili opazovališče jugovzhodno od Lassigny. V Vogezih je naša artiljerija učinkovito streljala na Stocko (?) in Stossweiler. V noči od 27. na 28. januarja je eden naših vodljivih zrakoplovov bombardiral Freiburg in vrigel 38 bomb.

Drugi Zeppelinov zrakoplov nad Parizom.

Pariz, 30. januarja. (Kor. u.) »Agence Havas« poroča: Dne 30. januarja je letel neki nemški zrakoplov proti Parizu, kamor je priletel nekoliko po deseti uri. Obstreljevali so ga obrambni topovi in napadala letala. Iz zrakoplova so vrgli več bomb, ki niso po dosedanjih poročilih povzročile nikake škode. Ob četrtni na 12. uro je bil končan alarm in se je zopet razsvetlilo mesto.

Rotterdam. Iz Pariza poročajo, da so alarmirali v nedeljo ob 9. uri 50 minut zvečer zopet Pariz, ker se je napovedalo, da se blizu neki Zeppelinov zrakoplov. Ukrenili so vse varnostne odredbe.

Pariz. (Kor. ur.) »Agence Havas«: Predsednik Poincaré in notranji minister Malvy sta obiskala v nedeljo v bolnišnici žrtve Zeppelinovega napada, nato sta si ogledala prostor, kamor so padale bombe. Ubilih je 24 oseb, med njimi je več žrtev, ki jih niso mogli spoznati. Med žrtvami, katerih imena so dognali, je 9 ubitih in 14 ranjenih žena, 8 ubitih in 12 ranjenih mož in 2 ranjena otroka. Ena bomba je izvrtala duplino en meter globoko, ki je zgoraj široka 5—6 metrov, druga bomba je razrušila neko trinadstropno hišo, tretja bomba je razrušila polovico neke trinadstropne hiše, četrta pa petnadstropne hiše, šesta je neznatno poškodovala neko šestnadstropno hišo, sedma je porušila neko enonadstropno hišo, osma je padla na cesto in je iztrgala vrata in okna sosedne hiše, deveta je podrla steno in dvorišče neke petnadstropne hiše, deseta je razbila neko delavnico, enajsta je padla na neki kup kamenja, dvanaajsta je uničila enonadstropno hišo na vrtu. Ena bomba ni eksplodirala. Pariz, 31. januarja. (Kor. ur.) »Agence Havas«: Nek Zeppelinovec je poizkušal včeraj zopet preleteti Pariz, a če zasluži sovraštvo predvčerajšnji napad s 27 mrtvimi in z 32 ranjenimi, je bil včerajšen le smešen. Zeppelinovec, ki smo ga obstreljevali, se je moral vrniti v nemške črte najhitreje, ko je vrigel brez vsakega uspeha 10 bomb.

Novi boji na Hartmannsweilerkopiu.

Iz Basla se poroča 29. januarja: S Hartmannsweilerkopfa se cel dan sliši gromenje topov; najbrže so ondi zopet v teku ljuti boji.

Pol milijona angleških izgub.

London. Uradno se poroča: Celokupne izgube Anglije znašajo 22.122 častnikov in 525.345 mož: mrtvih, ranjenih in ujetih.

Novi davki na Angleškem.

London, 31. jan. (K. u.) »Weekly Dispatch« poroča: Vlada namerava obdavčiti kino in druga zabavališča in železniške vožne listke; 33% davek se uvede na mnoge razkošne uvozne predmete.

Turčija v vojski.

Rusko poročilo.

Kavkaz.

Uradno poročilo z dne 28. januarja: V boju zapadno od Melasgeria smo uničili znatno turško kolono, ujeli 17 častnikov in 274 askarijev ter uplenili mnogo orožja, municijskih voz in nekaj tisoč kartuš. Sovražnika zasledujoči oddelki so udrli v mesto Chnystala, na cesti med Erzerumom in Mušom (65 km jugovzhodno od Erzeruma) ujeli sovražnikov in uplenili velike zaloge municije in živil, ki so bila namenjena turškim četam. Turki so bežali v smeri na Muš.

Perzija.

Južno od Urmijskega jezera smo potolkli močne turške sile; med zasledovanjem umikajočega se sovražnika smo ujeli veliko Kurdiv, uplenili mnogo orožja, municije, sanitetnega materiala in nekaj tisočev glav živine. Jugovzhodno od Hamadana, v okolici Kandianskega prelaza, smo vrgli sovražnika v južni smeri.

Goltz paša turški generalisimus.

Curih. »Neue Zürcher Zeitung« poroča iz Pariza: Iz dobrega vira se poroča, da je imenovan Goltz paša za turškega generalisima.

Turki le še 50 km pred Perzijskim zalivom.

Atene. Turška armada tvori močno fronto med rekama Tigris in Evfrat. Njeno južno krilo grozi že Korni. Če tu prodre Turki angleško bojno črto, grozi armadi generala Townshena katastrofa, ker bi se ji onemogočilo umikanje v Perzijski zaliv. Turki, poveljuje jim Goltz paša, so od Perzijskega zaliva le še 50 km.

Turki pozovejo 18letne pod orožje.

Carigrad. (Kor. ur.) Vlada je predložila zbornici zakonski načrt, ki pooblašča vojnega ministra, naj pritegne letnik 1914., 18letne, v aktivno službo.

Amerika in Irgovske ladje.

Newyork, 29. januarja. (Kor. u.) Washingtonski dopisnik »Associated Press« poroča, da je državni tajnik Lansing vajujočim predlagal:

1. Nebojevniki ima pravico peljati se čez morje na krovu trgovske ladje, ki vozi pod zastavo kake vojujoče se sile in sme računati, da ga bodo čuvali določbe mednarodnega prava in človečanstva.

2. Trgovske ladje kakršne že koli narodnosti se ne sme napasti brez predidnega svara.

3. Trgovska ladja kake vojujoče se države se mora na povelje takoj ustaviti.

4. Na trgovsko ladjo se ne sme streljati, razen če ladja skuša zbežati. Pa tudi v tem slučaju se mora takoj prenehati z napadom, kakor hitrojenja odpor ali beg.

5. Le če prizne ladje, s posadko na krovu, ni mogoče spraviti, se jo sme uničiti, pa v tem slučaju se mora ljudi na krovu spraviti na varno.

Isti dopisnik poroča tudi, da je Lansing sporočil vojujočim, da bodo smele oborožene trgovske ladje pristati v ameriških pristaniščih le tedaj, če bodo podpisale gotove ameriške pogoje. Sicer bi se ravnalo ž njimi kakor z vojnimi ladjami.

Dnevne novice.

Ministrski posveti na Dunaju. V avstrijskem finančnem ministrstvu se je pričel 31. jan. posvet, ki se ga je udeležil nemški državni tajnik dr. Helfferich, minister dr. pl. Leth in dr. pl. Tleszky in bančni guverner Popovics. Opoldne so priredili v zunanjem ministrstvu dr. Helfferichu na čast pojedino. Popoldne sta se vrnila grof Tisza in minister baron Harkanyi v Budimpešto. Zvečer je bila slavnostna pojedina pri grfu Stürgkhu. Zajutrkovalno pojedino danes opoldne je priredil dr. Helfferichu na čast finančni minister dr. pl. Leth.

Zbirka za opustošeno Poljsko. se je v ljubljanski škofiji sijajno obnesla. Nabralo se je 29.562 K 14 vin. Na željo nekaterih darovalcev se je poslalo poljskemu odboru 25.000 K, rusinskemu pa 4562 K 14 vin.

Pohvala Slovencev. (Odlomek pisma br. Ježa iz tirolske fronte): »Predno smo se podali v te višine, smo stali na reportu. Stali smo Slovenci, Nemci in Čehi pred generalnim majorjem... Od Slovencev je prišla vrsta prvo name, da je govoril z menoj. Vprašal me je, katere narodnosti da sem. Vprašal me je dalje, če nas je več. Ko sem mu povedal, koliko nas je tu, vmes je vsakega posameznega še vprašal, odkod je. Potem se je jako lepo izrazil o nas, in rekel poleg stoječemu častniku: »Pazite na te ljudi, ti so zlati vredni.« Veseli smo bili, da smo želi vendar od ene strani lepo priznanje na lastna ušesa. Istotako smo bili pohvaljeni od poveljnika na naši gori. Rekel je: »Poznam junštvo Slovencev, bil sem svoj čas pri 17. polku in videl, kakšni so ti fantje.«

Nemškemu državnemu taniku dr. Helfferichu je podelilo Njegovo Veličanstvo cesar veliki križ Leopoldovega reda.

Srebrni zaslužni križ je podelil cesar uradnemu slugi okrožnega sodišča v Novem mestu Francu Pancek, povodom njegove upokojitve.

Za grobni spomenik rajnega g. Mihe Barbo so darovali gg.: Evgen Jarc 10 K, Alojzij Brecljnik 6 K, Anton Keržič 5 K, Jernej Pavlin 10 K, Ivan Lavrenčič 10 K, Miha Koželj 10 K, Alojzij Šarc 10 K, Anton Dolinar 10 K, Valentin Bernik 10 K.

Iz ljudskošolske službe. Kandidatka Marija Kreiner je postala suplentinja na petrazrednici v Srednji vasi, kandidatka Ana Hočevar pa v Velikih Laščah. Začasna učiteljica na dvorazrednici na Vahah je postala suplentinja Marija Tramte, kandidatka Irma Grohar je postala suplentka na ljudski šoli v Toplicah.

K naznanilo o junaški smrti Ivana Ravenikar smo prejeli: Ivan Ravenikar je padel 9. novembra 1915, zadet od sovražnega šrapnela. Bil je moj največji prijatelj in sva bila skupaj od začetka. Sedaj sem tudi jaz ranjen v desno roko in ne morem veliko pisati. Kadar ozdravim, bom njegovim staršem kaj več pisal o njegovi smrti ter jih v ta namen prosim, naj mi pošljejo svoj naslov. Kordoral Dominik Rakteli.

Vereins-Res.-Spital, Zimmer 7, Mödling bei Wien.

Iz Judenburga, 28. januarja. Včeraj na rojstni dan nemškega cesarja je bil Judenburg ves v zastavah. Med avstrijskimi, nemškimi in turškimi smo opazili tudi par bolgarskih in eno — slovensko zastavo. Izobesili so jo vojaki 17. pešpolka oddelka strojnih pušk. — Pogrešanega vojaka 17. pešpolka iur. Vlad. Svetka je pred par dnevi izsledila vojaška patrulja v gorah ter ni izvršil samoumora, kot se je domnevalo. To k notici v »Slovencu« z dne 27. jan. — Gosp. Peruzzi, slovenski umetnik, izdeluje po naročilu vojaških oblastí tu krasen spomenik iz marmora v spomin v Judenburgu umrlim slovenskim vojakom. Spomenik predstavlja vojaka s puško v roki. V kratkem prinese sliko »Ilustrovani Glasnik«.

Umrli je g. Alojzij Košar, učitelj na ljudski šoli v Gornji Radgoni, star 38 let.

Na pegastem legarju je obolelo v Galiciji od 16. do 22. jan. 236, v Bukovini 6 oseb, v ostalih deželah so obolele na navedeni bolezni 4 osebe. V južnih deželah ni nobenega slučaja pegastega legarja.

Prevozní most namerava zgraditi c. kr. državna železnica v km 21.875 poleg postaje Grosuplje in opustiti sedanjo rampo. Politichen obhod o tem načrtu je razpisan 19. februarja ob 2. popoldne. Komisija se snide na postaji Grosuplje.

Dunajska podružnica slovenskega planinskega društva. Prihodnji prijateljski sestanek je v soboto dne 5. februarja 1916 ob 8. uri zvečer v restavraciji Fr. Turecký, III., Kleistgasse 3. Slovenski gosti dobrodošli!

100 frankov = 157 kron. Z dnem 27. januarja se je za poštne nakaznice v Švicó določilo razmerje 100 frankov = 157 kron.

Bolgari in srbski denar. Bolgarska vlada je določila, da se more sprejemati srbski denar ali le za polovico svoje vrednosti; carina in druge državne pristojbine se pa morajo plačevati le z bolgarskim denarjem.

Prepovedan časnik. V Sofiji v bolgarskem jeziku izhajajoči list »Slavianski Glas« je na temelju § 26. tisk. zakona prepovedan za vsa v državnem zboru zastopana kraljevstva in dežele.

43. državna dobrodelna loterija. 10. februarja t. l. se vrši na Dunaju zrebanje 43. drž. loterije, katere čisti dobiček je namenjen civilnim dobrodelnim namenom. Srečka stane 4 K. Več v današnjem oglasu.

Ljubljanske novice.

Ij Častno znamenje I. vrste Rdečega križa je podelil cesar z Najvišjim odlokom z 28. januarja predsedniku deželnega in ženskega pomožnega društva Rdečega križa za Kranjsko, vpoškojenemu okrajnemu glavarju Gustavu del Cott.

Ij Zopetno pohvalno priznanje. C. in kr. vojno ministrstvo »Patriotična zbirka kovin« je s posebnim zanimanjem vzelo na znanje poročilo o izvršeni drugi zbirki kovin v Ljubljani. Obenem je potrdilo, da je prejelo znatno množico kovin 1134 kg. Ta z ozirom na uprav sijajne uspehe prvotne zbirke vsekako znameniti uspeh smoteno vpeljane in izvršene nabiralne akcije pri ponovljeni zbirki je bilo na merodajnem mestu v veliko zadoščenje in c. in kr. vojno ministrstvo je izreklo vsem prizadetim nabiralcem in darovalcem svojo zahvalo in svoje posebno priznanje. Tudi je naročilo, naj se prizadetim funkcionarjem objavi izraz posebne zahvale.

Ij Družaben večer. Opozarjamo na družabni večer, ki ga jutri, na Svečnico, priredi ljubljanska krajevna skupina Avstrijskega mornariškega društva v veliki dvorani hotela »Union« ob sodelovanju vojaške godbe. Pristop ima vsakdo. Vstopnina znaša eno krono. Ker je prebitek namenjen svrham mornariškega društva ter akciji za nabavo posebnih potapljalnih Učelnov, se preplačilo hvaležno sprejemajo. Za razveseljujoča presenečenja bo skrbel srečolov, ki ga bodo iz prijaznosti upravljale gospice. Začetek ob pol 8. uri zvečer, konec o polnoči.

Ij Občni zbor Muzejskega društva za Kranjsko se vrši 15. februarja ob 6. uri zvečer v običajnim dnevnim redom v društveni dvorani v deželnem muzeju (vhod z Bleiweisove ceste).

Ij V deželnem zakoniku, kos V dobe interesentí vsa pojasnila razglasa c. kr. deželne vlade z dne 13. januarja 1916, št. 1217, tičočega se nedeljskega počitka za trgovine. Naredba je stopila v veljavo dne 15. januarja 1916.

Ij Riž, koruzna moka in koruzni zdrob v mestni vojni prodajalni. Prihodnje tri tedne se bo v mestni vojni prodajalni v Gosposki ulici št. 7 oddajal riž, koruzna moka in koruzni zdrob. Oddajalo se bo to blago le onim, ki se izkažejo z izkaznico. Za mestno vojno prodajalno, bodisi rdečo ali rumeno. Posamezne stranke lahko dobe

tolikrat po 1/2 kg koruznih izdelkov ter tolikrat po 1/2 kg riža, na kolikor oseb se glasi izkaznica. Cena koruzni moki znaša za 1 kg 84 vin. in koruznemu zdrobu za 1 kg 96 vin. Koruznega zdroba se bo oddajalo posameznim strankam v celoti 1/2, 2/3 pa koruzne moke. Cena rižu znaša za 1 kg 1 K 48 vin. Da se prepreči naval, se določa naslednji red: Četrtek, dne 3. februarja pridejo na vrsto črke dopoldne od A do Be, popoldne od Bi do konca B. — Petek, dne 4. februarja dopoldne C in C, popoldne D. — Sobota, dne 5. februarja dopoldne E, F, popoldne G. — Ponedeljek, dne 7. februarja dopoldne H in I, popoldne J. — Torek, dne 8. februarja dopoldne od K do Kop, popoldne od Kor do konca K. — Sreda, dne 9. februarja dopoldne L, popoldne M. — Četrtek, dne 10. februarja dopoldne N, popoldne O. — Petek, dne 11. februarja dopoldne od P do Pod, popoldne od Pog do konca P. — Sobota, dne 12. februarja dopoldne od R do Ri, popoldne od Ro do konca R. — Ponedeljek, dne 14. februarja dopoldne od S do Si, popoldne od Sk do konca S. — Torek, dne 15. februarja dopoldne Š, popoldne T. — Sreda, dne 16. februarja dopoldne V, popoldne U in W. — Četrtek, dne 17. februarja dopoldne Ž, popoldne Z. V petek in soboto pridejo vsi tisti na vrsto, ki so zamudili zgorajšnje dneve. Vojna prodajalna je odprta vsak dan, izvemši praznike in nedelje, od pol 8. do 11. ure dopoldne ter od 3. do 7. ure popoldne.

Ij Gostilničarji, kavarnarji, prekuharji itd. se še enkrat opozarjajo, da ne smejo dajati gostom kruha brez krušnih kart in tudi istega ne dobivati od pekov, če ne predlože knjižice, katera bode nosila pečat magistrata. Vsako nasprotno ravnanje se bode naznanilo pristojni oblasti. Krušne karte in knjižico je predložiti mestnemu magistratu vsak ponedeljek dopoldne. Starejše karte, kakor pretečenega tedna, se ne bode sprejemalo.

Ij Umrli so v Ljubljani: Marija Waschek, južne železnice oficijantinja, 27 let. — Marija Šilar, žena vpoškojenega železniškega čuvaja, 73 let. — Pavlina pl. Kaltenecker, vdova dvornega svetnika, 87 let. — Marija Križaj, zidarjeva vdova, 76 let. — Ivana Podrekar, hči čevljarskega mojstra, 3 mesece. — Frančiška Gostinčar, hiralka, 80 let.

Ij Ukraden je bil včeraj zvečer na glavnem kolodvoru zabož mesa, vreden 255 kron, last mesarja Zajca.

Ij Drzno tatinsko družbo je prišla ljubljanska policija. V mestu je bilo okradenih zadnje čase cela vrsta trgovcev in zasebnikov. Zbirali tatovi niso posebno; vse jim je dobrodošlo: suknje, blago, perutnina, kožuhi, čevlji, orehí itd. Policija je po natančnih poizvedbah prišla in zaprla brezposelnega v ldrji rojenega delavca Alojzija Kastrina, delavca Jakoba Skopce, ki je pristojen v Zminc pri Škofji Loki in nekega V. K. tudi iz Zminca. Vsi so znani umoviči, gojenci zaporov; Skopcu je znana tudi prisilna delavnica. Izročili so tatinsko deteljico deželnemu sodišču.

Ij Pili in jedli, plačali pa nič. Dve mlajši ženski sta v neki gostilni v Spodnji šiški stanovali od 17. do 23. t. m. in sta dobro živeli. Dne 23. t. m. sta se pa po francosko poslovili in »pozabili« poravnati račun 52 kron.

Ij Našla se je srednja vsota denarja. Dobi se pri Antonu Campa, Bohoričeva ulica 33.

Primorske novice.

Iz Gorice, 28. januarja. Današnja noč je bila mirna in tudi čez dan se je slišalo grmenje topov le oddaleč; proti večeru so se oglašali tudi strelí iz pušk. — Neki petnajstletni deček v Stračicah je danes našel nerazpočeno granato malega kalibra. Hotel jo je odpreti ter jo obdeloval s kladivom in nekim železom. Granata je eksplodirala in dečka raztrgala. Čudno, da se še vedno dogajajo taki slučaji! — Danes so zopet korakali italijanski ujetniki skozi mesto proti Šempetru; več jih je bilo brez čepic, nekateri so bili ranjeni. — Danes jutraj in zvečer je bila huda megla, kakor je običajna v Ljubljani.

Pismo č. gospoda kurata Otilija Medveš iz italijanskega ujetništva. — Č. gosp. župnik Cilenšek nam poroča iz Poljčan: Ravnokar sem prejel lastnoročno pismo č. g. Otilija Medveš, kurata iz Ročinja na Goriškem s sledečo vsebino: »Ti sporočim, da se klatim po Italiji od 12. junija in sem pri najboljšem zdravju kakor želim tudi Tebi in vsem Tvojim domačim. 12. junija ponoči smo bili izgnani iz Ročinja vsi v obmejni kraj Tribil v Benečiji, kjer sem bival do 1. oktobra z vsemi mojimi farani. 1. oktobra so me poslali z mojim županom v Ventotene, provinca Napoli, iz neznanih vzrokov. Drugo ljudstvo je ostalo gori in 2. decembra so jih odposlali v Coridenons, ricovero dei profughi, provinca di Udine, kjer se nahaja tudi moja posteljnica s sestro gospoda iz Marijinega Celfa, ki se nahaja v Sardiniji. Sploh vsi obmejni duhovniki smo bili internirani. Prepričan sem, da ta zima prinese velik

preobrat, ko se vedno bere, kako italijanska vojska grozno napreduje, berem prav z veseljem. — Tu so interniranci iz vseh vetrov, celo štirje Albanci. Iz Krasa in iz Tirolskega, torej iz cele fronte. Smo vsi veseli, ko beremo časnike. Pismo rabi tri do štiri tedne, predno se ga prejme vsled cenzure. Sem vesel, da sem Ti odposlal tisto malega blaga na Štajersko; kako je z ostalim, si lahko misliš. Bog bo že pomagal in vse poravnal. Ustno se bomo že bolj pomenili. Pozdrav Tebi, domačim in vsem znanem! Bog z nami vsemi! Tvoj Medveš. Ventotene, provincia di Napoli, Italia. Tu nas je okoli 60.

— Prvo pismo iz zasedene Kožbane v Ardihi. Julija Korečič iz Kožbane piše: Brala sem Vaše pismo, v katerem pišete, da se moj oče nahaja v Radgoni. Ker nje ne morem pisati, ker nimam naslova, sem sklenila pisati Vam in Vas prositi, če bi mi mogli Vi pisati in meni poslati o njem natančneje novice in naslov. Enako Vas prosim tudi Jožefa Gabrijele iz Kožbane, da bi pisali njenemu možu Jakobu. Pišite jima, da smo tu v Kožbani vsi zdravi, da se nam godi dobro in želimo samo, da bi se tudi njim dobro godilo in da bi se kmalu videli. — Pismo je datirano z dne 8. januarja 1916. Rabilo je, da je dospelo sem, 19 dni. — Z ozirom na to pismo je naprošen vsakdo, ki bi kaj vedel, kje se nahaja Jožef Korečič iz Kožbane, ki je odinil dne 20. maja 1915 v Radgono k vojakom, da sporoči to Josu Kamušiču, Dunaj IX., Berggasse 20/30.

Išče službe. Učiteljica ročnih del in vrtarica v Kojsem pri Gorici, zdaj v Dobrem polju, pol. okraj Kočevje, želi primerne službe. Tozadevne ponudbe naj se pošlje na »Posredovalnico za goriške begunce« v Ljubljani.

Roparski umor v Trstu. Doslej neznan storilec je s sekuro ubil in nato oropal 63-letno Filomeno vdovo Javovič, stanujočo na trgu Pozzo del mare št. 5, I. nadstropje. Žena je bila znana kot denarna in se je pečala z oddajanjem sob. Zadnji čas ni imela nikogar na stanovanju. Ropar je imel pripravljene štiri modroce, da bi jih odnesel, a je bil prepoden. V nekem predalu so našli tudi par hranilnih knjižic, glasečih se na maniše zneske in 37 K gotovega denarja. Zločin se je izvršil v petek ponoči, na sled so mu prišli pa v soboto dopoldne. Jovovič je ležala mrtva v predsobi. Zaprl so dve ženski in enega moškega, ki so stanovali v isti hiši, vendar njih krivda še ni dokazana.

Vojaške zadeve.

+ Odlikovanja. Red železne krone 3. vrste v vojno dekoracijo je dobil major 7. pp. Jakob Fischer. Vitezki križec Franc Josipovega reda na traku vojaškega zasluznega križca je dobil stotnik rač. vodja 87. pp. Sigmund Nagov. Ponovno najvišje pohvalno priznanje sta dobila nadporočnik 87. pp. Viljem Wodiczka in nadporočnik prov. častnik 7. lov. bat. Josip Pfeifer. Najvišje pohvalno priznanje so dobili: nadporočnik 7. polj. top. p. Evgen markiz pl. Gozani, poročnik 7. lov. bat. Ernest Scharasch, stotnik 24. pp. Adalbert Lončar, nadporočnik 87. pp. Gustav Braun, nadporočnik 7. polj. top. p. Herman Kratochwill, poročnik 7. polj. top. p. Wieslav Sokolowski in nadporočnik 31. lov. bat. dr. jur. Alfonz Šibenik. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje sta dobila ognjičar 8. polj. top. p. Matija Kokl in rač. podčastnik 7. lov. bat. Viljem Škerl. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: četovodja Tösch Matija in vojak Volk Ivan, oba pri 7. lov. bat.; četovodja 8. polj. top. p. Milost Bernard; praporščak Haydinger Karel, kadet Spindler Rajmund in enolet. prostovolj. četovodja Turk Ernest, vsi trije pri 17. pp.; kadet Kajfež Ivan, enolet. prostovolj. tit. desentnik Trojan Ferdinand in infanterist Pregl Franc, vsi pri 47. pp.; kadeta Werner Ivan in Čermak Ivan, četovodji Rački Josip in Tomšič Florijan, vsi štirje pri 7. lov. bat.; rač. podčastnik 87. pp. Gregor Josip; predmojster Golob Franc in topničar Adamič Franc, oba pri 3. težki havbični div. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: desentnik 3. sap. bat. Šuklje Jurij; pionir 3. pson. bat. Slavinec Ivan; pionirji Vrenko Franc, Hrovat Jakob in Atelšek Martin, vsi pri vojnem mostnem vozu št. 118; četovodja Rukanja Gabrijel in Gradišnik Ignacij, diviz. trobentač Seslan Anton, desentnik Bratiž Franc, tit. desentnika Outanac Emanuel in Uljanič Franc, predmojstri Rakar Alojzij, Brušič Franc in Ilesič Josip, topničarji Pevk Ivan, Čepelak Jakob in Ernst Alojzij, vsi pri 8. polj. top. p.; narednik Šimnovec Ivan, enolet. prostovolj. četovodja Magerle Ivan, desentnik Kobalj Andrej, poddesentnik Jarovšek Anton, infanteristi Jakonič Alojzij, Končič Franc, Biloslav Anton in Rukše Josip, vseh osem pri 17. pp.; topničar 4. trd. top. p. Žirovnik Josip; poddesentnik Jančič Ivan, infanteristi Mazzuchin Miroslav, Marušič Andrej in Gregor Rudolf, vsi štirje pri 97. pp.; četovodja Rožman Anton, poddeset. Klobasa Franc, infanterista Grobelnik Ivan in Hentak Jos,

vsii štirje pri 87. pp.; infanteristi Hazič Anton, Jamernik Ivan in Skrobek Srečko, častniški sluga Maček Ivan, vsi pri 47. pp. Cesarsko pohvalno priznanje so dobili: nadporočnik 3. dom. p. Martin Obernigg, poročnik 27. dom. p. dr. jur. Rihard Krisch, poveljnik etap. delavskega oddelka št. 14, črnovoj. poročnik 27. dom. p. Franc Zaplotnik in poročnik 27. dom. p. Josip Primus. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil narednik 26. dom. p. Ivan Schneeberger. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo so dobili: nadporočnik 27. pp. Rihard Trinkl, poročnik 12. lov. bat. Franc Colnerič, poročnik 17. pp. Franc Mikuš in poročnik 17. pp. Rudolf Skolač. Ponovno najvišje pohvalno priznanje so dobili: stotnik 17. pp. Tomaž Klimann, nadporočnik 27. pp. Karel Schuppanzigh pl. Frankenbach, poročnik 17. pp. Jurij Eineder, stotnik 2. bos.-herc. p. Peter Kvaternik, pridelen gen. štabu. Najvišje pohvalno priznanje so dobili: stotnik 13. lov. bat. Alojzij Jakše, stotnik 42. pp. Rudolf Treo in stotnik 47. pp. Herman Hässler. Zlat zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil vojaški nadživnozdravnik 8. polj. top. p. Anton Gmeiner (preje polj. havb. polk št. 14). Zlat zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje je dobil namestnik asist. zdravnika 97. pp. dr. Ivan Parovel. Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje so dobili: rač. podčastnik 87. pp. Jurij Levovnik, rač. podčastnik 1. bos. herc. p. Karel Blatnik, rez. rač. podčastnik 53. pp. Anton Hafner, ognjičar polj. havb. div. št. II/3 Ernest Končar, rač. podčastnik 47. pp. Ludvik Bari in Robert Winkler in delovodja brzojavnega polka Edvard Grahornig. Polkovnik 3. gor. top. p. Hugo Steinhart je bil odlikovan z velikim vojskim ostenburškim zaslužnim križcem 1. in 2. vrste. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste je dobil praporščak 3. polj. top. p. Mokre Josip. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: četovodji, tit. stražmojstra Žvan Martin in Kastelic Franc, rez. desentnika Peternel Franc in Kasper Matija in dragonec Triches Ermano, vseh pet pri 5. drag. p. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili podlovci Kožuh Franc, Mandelj Ludvik in Petko Franc in patr. vodja Slejko Franc, vsi pri kolesarskem bat.; desentnik Simonič Karel, prost. kolesarski bataljon Gradec; četovodja Hodnik Ivan, tit. desentnik Rozman Tomaž, infanterista Božič Alojzij, Prosenc Rudolf, častniški slugi Kolenc Peter in Calari Ivan, vseh šest pri 17. pp.; orožnik, tit. post. vodja Čebulj Franc, bos. herc. orožniški zbor. — Domobransko ministrstvo je potom dekreta pohvalilo poročnika 5. dom. p. Ernesta Kiechl. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: lovec 20. lov. bat. Ivan Kern; kadeti Gvido Benussi, Franc Erjavec, Ivan Sommeregger in Rudolf Čuk, četovodji Anton Brezič in Caharija Beher, desentnika Josip Fonovič in Ivan Križmančič, poddesentnik Anton Pilepič, infanterista Karel Adamiec in Miroslav Okretič, vsi pri 5. dom. p. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: poddesentnik Franc Palc, infanteristi Matija Lang, Leopold Burja in Matija Kunstl in častniški sluga Lovrenc Kuhar, vsi pri 4. dom. p.; črnovoj. lovec 20. lov. bat. Alojzij Žoržič; enol. prost. medicenar-narednik Ferdinand Avian, infanterist Ivan Krilovec in orož. stražmojster Bogomir Sellak, vsi trije pri 27. dom. p.; rez. praporščaka Dionizij Gossowatyuk, Silvij Sudar, kadeta Miroslav Seppel in Emil Sznepka, narednik Evgen Povšič, enol. prost. četovodja Henrik Salac, četovodje Franc Sacke, Josip Novak in Michael Jurišević, desentnik Ernest Žudič, poddesentnik Joahim Blaško, Ivan Winkler in Josip Rozman, vsi pri 5. dom. p. Zlato

Če prsa bole, je dobra masaža s Fellerjevim bol lajšajočim fluidom iz rastlinskih esenc z zn. „Elsa-fluid.“ 12 steklenic stane poštno prosto samo 6 kron pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elzstrg št. 285 (Hrvaška). Fellerjeve odvajajoče „Elsa-kroglice“ 6 škatljice 4 K 40 v prosto poštnine. Mnogo priporočil. (-es-)

Velikanski film iz sedanje vojske proti Italiji v KINO CENTRAL-u!

Torek 1. Sreda 2. Četrtek 3. februarja:

Tirolski cesarski lovec

ali
Zvonovi sv. Martina

Drama iz sedanjega boja proti Italiji v 3 delj. Hugo Flink v glavni vlogi.

Potegnjena teta

Veseloigra v 2 dejanjih. — V glavni vlogi gospa Voss.

Samo v KINO CENTRAL v deželni gledališču.

hrabrostno svetinjo je dobil tit. narednik 5. dom. p. Ivan Počekaj. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste sta dobila rez. kadeta 27. dom. p. Ivan Žnidaršič in Anton Turk, pridljena 97. pp. Ponovno najvišje pohvalno priznanje kot letalec pred sovražnikom ob priliki napada na višine Lovčena je dobil vpokojeni linijski poročnik Alojzij Poljanec; isto odlikovanje je dobil nadalje fregatni zdravnik dr. Ivan Fras. Cesarsko pohvalno priznanje radi hrabrega zadržanja kot letalec pred sovražnikom je dobil linijski poročnik Hugo Štenta.

— Pogrešani vojaki. Prosim za naslov stotnika g. Franca Krušič, 37. pešpolk. Prosilček naslov: Franc Krušič, Reserve-Spital 2, Wien I. B. Schellinggasse 13. Zimmer 79. — Kdor kaj vé o Francu Mavrič iz Kozane, ki je služil pri 97. pp., 6. stot., II. vod, se prosi, naj blagovoli sporočiti bratu: Jožefu Mavriču, Flüchtl.-Lager V/20, Bruck a. d. Leitha. — Kdo vé, kje se nahaja črnovojnik Ivan Kurinčič z Iderskega št. 90 pri Kobaridu; pred vojno z Italijo je bil v službi pri orožni postaji na Serpenici. Pojasnila prosi Ivan Uršič, K. K. L. E. S. Z. Sezana 157. — Jožef Stilič, k. u. k. Trainkader 1/51, Ptuj, Štajersko, prosi obvestil o Jožetu Podveršiču, ki je bil ob začetku vojne z Italijo v garnizijski bolnišnici št. 27 na Dunaju. — M. M. Vedrijan, sedaj v Celovcu št. 236, išče svojega bratranca četovodjo Jožefa Kancut iz Vedrijana št. 57, Kojško na Primorskem. — Poddesentnik Florijan Schweiger, c. kr. pp. št. 17, 9. stotnija, se pogreša od začetka septembra 1915. Ako bi bilo komu kaj znano o njem, se vljudno prosi, naj poroča njegovi materi Ivani Schweiger, Tržič, Gorenjsko. — Iščejo se Anton, Franc in Jožef Avbelj; dva sta se zadnjič oglasila s Krasa koncem julija 1915, zadnji, Jožef, pa 1. septembra kot vojak 7. lovskega polka, 3. stot.

Anton in Franc sta bila spomladi na Tirolskem pri 1. polku deželnih strelcev, 1. stotnija, pozneje sta pa prišla na Kras. Kdor kaj vé o njih, naj sporoči materi Mariji Avbelj v Kresniškem, p. Kresnice ob Savi. — Pogreša se Baznik Jožef iz Mal. Mraševa št. 6; služil je pri 17. pp., 1. komp., 2. četa. Od 23. decembra 1915 ni o njem nobene vesti. Kdor kaj vé o njem, naj blagovoli sporočiti na naslov: J. Baznik, Mal. Mraševo 6, pošta Sv. Križ pri Kostanjevici Dolenjsko.

Vajenca

za tapetniško obrt za takojšnji nastop, dalje

učenkó

ki ima veselje do trgovine, sprejme
Ivan Černe, zaloga pohištva,
Dunajska cesta šte. 28.

Sprejme se

šivilja - učenka

Kje, pove upravništvo lista pod št. 273.

Popolnoma novo, le malo časa rabljeno

Žensko kolo

se proda po zelo nizki ceni. — Na ogled
je v Brezalkoholni restavraciji, hotel
„Union“, Frančiškanska ulica šte. 2.

Lojze Kolenc

posesnik in trgovec

Lojzika Kolenc roj. Marn

poročena 30. januarja 1916.

Mirna

Jezero

Po trdim sreem naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem, da je naša iskreno ljubljena hčerka, ozir. sestra, nečakinja in teta, gospodična

Ivanka Colnar

posesnikova in trgovčeva hčerka

danes dne 31. januarja ob 12. uri opoldne po dolgi, mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umira, oče mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajnice bo v sredo dne 2. februarja ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti Ježica št. 17 na pokopališče k sv. Juriju.

Priporočamo drago pokojnico v molitev in blag spomin.

Ježica, dne 31. januarja 1916.

Globoko žalujoči ostali.

Ad št. 20649.

Razglas.

Oni ljubljanski posesniki, ki imajo svoj svet v bližini mesta in bi bili voljni ga dati v najem, naj se zglase pri mestnem magistratu (gospodarski urad).

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 1. februarja 1916.

Dokler traja še sedanja zaloga se nudi

najlepša prilika

za ugoden nakup čevljev po dosedanjih cenah, na kar se si. občinstvo opozarja z ozirom na to, da se usnje draži od dneva do dneva.

Zaloga „PEKO“ čevljev

Breg 20. nasproti sv. Jakoba mostu.

Naročajte „Slovenca“!

Kupim po visoki ceni okrogel
kostanjev
orehov
jesenov
les

Ponudbe z ceno in množino (koliko va-
gonov) je poslati tvrdki:

J. Pogačnik, Ljubljana

Marije Terezije cesta 13 (Kolizej).

Na ponudbe brez cene se ne ozira.

Stanovanje 2 do 3 sob

išče mirna stranka za majev termin. Ponudbe
pod šifro „maj“ na upravništvo „Slovenca“.

Breje krave

se prodajo

Pri Vnovčevalnici za živino v Ljubljani, Dunaj-
ska cesta 29.

10 Kron

plačam tistemu, ki mi v Ljubljani kjer-
koli preskrbi v najkrajšem času en majhen
prazen lokal in če je mogoče zraven tudi
ena majhna soba. — Cenjene ponudbe na
upravo lista pod šifro „Lokal 2 5.“

400 hl. belega in rumenega

Vipavca

naravnega se takoj proda po zmerni ceni. Vpra-
šati pri Batfel, Corica, Stalna ulica št. 2. Tam je
vzorec ali pri Valiču, zid. mojster, Skrilje.

V čevljarstvo obrt se sprejmeta dva

učenca in en pomočnik

pri Jan. Krapč, čevljar, mojster v Tacnu pri
St. Vidu nad Ljubljano.

Orehov okrogli les

kupi v vsaki množini po najvišjih cenah
Peter Angelo, Ljubljana.

Le pismene ponudbe se žele, tudi od tr-
govcev. — Posredovalci se iščejo proti
dobremu plačilu.

Učenca

258 sprejme trgovina z mešanim blagom
J. V. Ruper, Sv. Križ p. Kostanjevici.

500 K 2332

Vam plačam, ako Va-
ših kurjih oči, bra-
davo in trde kože,
tekem 3 dni korenino,
brez bolečin ne odpravi
Cena lončku z
jamstvenim pis-
mom K 1.—, 3 lončki K 2,50. — KEMENY,
Kaschau (Kassa) L., poštni predal 12/82 Ogrsko

Ria-Balsam.

Neznosne nadloge uši — rešijo
vojaka zanesljivo in trajno

Sadnikar-jeve vrečice

Prodaja jih z navodilom po 2 K par:

Gvančara, drogerija, Ljubljana; J. R. Hoče-
var, lekarna, Vrhnika; J. Kosehir („Pri Orlu“),
Kamnik.

Prodajam

hišo v Ljubljani

na zelo prometnem kraju.

V hiši se nahaja več lokalov in je pripravna
za vsako trgovino. Poleg hiše je tudi hlev in vrt
(ozir. lepa vogelna stavbna porcelana). — Kosmati
dohodek iz hiše znaša letno okroglo K 7000. —
Naslov pove uprava „Slovenca“ pod števil. 239.

Oglejte si

pred nakupom veliko zalogo
izgotovljenih oblek za

moške, ženske in dečke.

2371 Velika izbir

površnih jopic

za dame in deklice.

„Pri Škofu“

Pred Skofijo št. 3, Lingarjeva in
Medarska ulica.

Podružnica trgovke R. MIKLAUC.

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani

n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživljanje in smrt, otroških dot. rentna in ljudska, neozgodna in jamstvena zavarovanja.

Javen zavod.

Absolutna varnost.

Nizke premije.

Udeležba na dividendah pri življenjskem zavarovanju že po prvem letu: Stanje zavarovanj koncem
leta 1914. K 173.490.838—
Stanje garancijskih fondov koncem leta 1914. K 48.732.022-76
V letu 1914. se je izplačalo zavarovancem na dividendah iz čistega dobička . . . K 432.232-66

Kdor namerava skleniti življenjsko zavarovanje, veljavno za vojno zavarovanje,
naj se v lastno korist obrne do gori imenovane podružnice. — Prospekti zastoj in
pošiljne prosto.

Sposobni zastopniki se sprejmejo pod najugodnejšimi pogoji.

Marije Terezije cesta št. 12.

A. & E. SKABERNÉ

Ljubljana, Mestni trg

Specijalna trgovina
pletenin, trikotaž in perila.

Priporoča svojo zalogo, kakor:

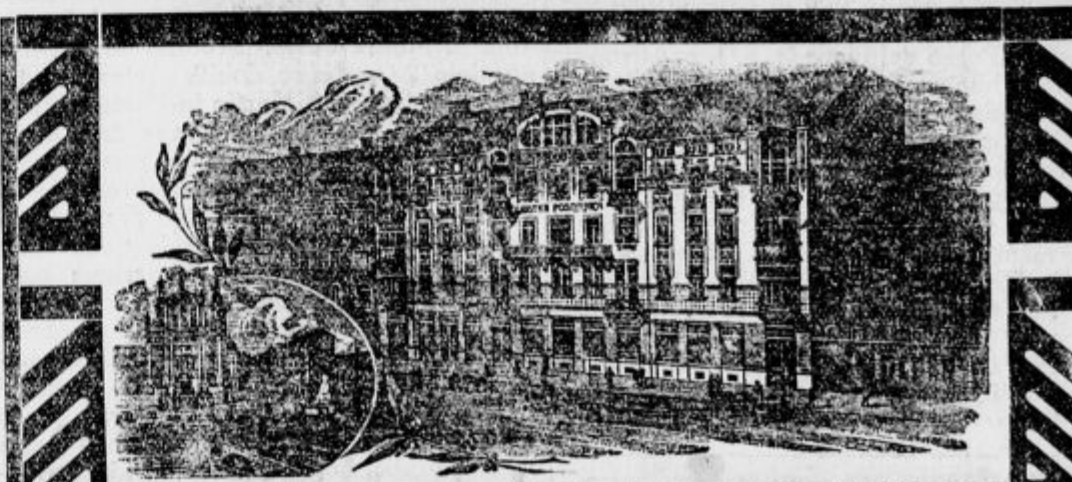
Sportno in vojaško perilo in sicer: nogavice, gamaše, dokolenice,
snežne kučme, rokavice, žilogrejske, sviterje, pletene srajce in
spodnje hlače iz volne, velblodje dlake in bombaža.

Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja, barhenta in flanele.
Perilo za dečke, deklice in dojenčke.

Gumijevi plašči, nahrbtniki itd.

Na debelo in drobno.

1926

Najboljša in najsigurnejša
prilika za štedenje!

LJUDSKA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Miklošičeva cesta števil. 6, pritličje, v lastni
hiši nasproti hotela „Union“ za frančiškansko cerkev

sprejema hranilne vloge in vloge v
tekočem računu, za katere jamčijo
ne samo njeni zadružniki temveč

tudi cela dežela Kranjska

ter jih obrestuje po 4³/₄% brez
kakega odbitka, tako da sprejme
vložnik od vsakih vloženih 100 K
čistih obresti 4-75 kron na leto.
Stanje vlog je bilo koncem junija
1915 čez 23 milijonov kron. Za
nalaganje po pošti so poštnohran.
položnice brezplačno na razpolago.

Natelsstvo.

43 0
4 4 0

43 0
4 4 0

Na najvišje povelje Njegovega c. in kr. Apostolskega Veličanstva.

43. c. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene, v državi zastopanih kraljevin in dežel

Ta denarna loterija vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitnik znaša 200.000 kron

Srečkanje se vrši javno na Dunaju 10. februarja 1916.

Srečka stane 4 krona.

Srečke se dobe pri oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju III., Vorderer Zollamtstraße 5, v loterijskih
kolekturah, tobakarskih, čevljarstevskih, poštnih, brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Igralni
nacrti za kupce zastoj. Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od general. ravnanstva državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije)

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenci.
Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsek, ki trpi na trajnem kašlju, lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašlom bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znano olahča naduha.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dobi v
vseh lekarnah
à K. 4.-